

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 8 november 2010 • jaargang 37 • nummer 06 • 2010-2011 • www.veto.be

HIER SPREEKT MEN CORRECT

De K.U.Leuven zal binnenkort strengere taaleisen stellen aan haar docenten. Daarmee wil de instelling zich internationaal sterker profileren. Er komt geen taaltest, maar er zal wel een taalnorm vastgelegd worden. Die zal er niet alleen komen voor het Engels, maar ook voor andere talen.

JENS CARDINAELS |

De K.U.Leuven wil vanwege de internationalisering haar taalbeleid aanpassen. De wijziging komt er nadat de Vlaamse regering de universiteiten onlangs toestond meer anderstalige opleidingen – vooral Engelse – aan te bieden. Zo kan meer buitenlands academisch personeel aangehouden worden. Maar na de regeringsbeslissing vroegen sommigen zich af of de algemene taalvaardigheid van Vlaamse professoren wel voldoende was. Daarom wil de universiteit een taalniveau vastleggen dat haar onderwijzend personeel moet beheersen.

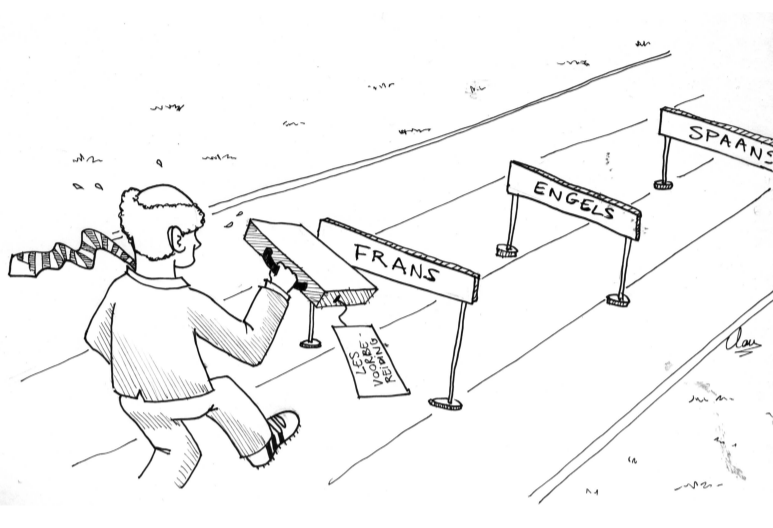
Het plan is nog niet concreet, maar er zijn wel al enkele basisprincipes. Daarover wordt vandaag gediscussieerd in de Academische Raad. “We willen een standaard vastleggen, zodat ons personeel weet wat er van hen verwacht wordt op het vlak van taalvaardigheid,” legt vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis uit. “Nu al vermelden we in vacatures dat het personeel in het Nederlands moet kunnen lesgeven. Maar wanneer ken je een taal? Als je frieten kunt bestellen of als je een filosofisch traktaat

kunt schrijven?” Er moet dus niet enkel voor het Engels, maar ook voor het Nederlands en andere talen een norm komen.

TAALEXAMEN

De K.U.Leuven zal geen taaltest organiseren, maar docenten zullen wel moeten aantonen dat ze voldoende taalkennis bezitten. Maar hoe kunnen ze dat dan precies doen? “Ten eerste kunnen proffen met hun diploma aantonen dat ze een opleiding in een bepaalde taal hebben afgelegd. Dat bewijst dat ze die voldoende onder de knie hebben. Ze kunnen ook zelf een taaltest aanvragen bij het Leuvense taalinstituut ILT of bij externe organisaties,” legt LOKO-studentenvertegenwoordiger in de Onderwijsraad Pieter Strouven uit.

Wat gebeurt er als academici de norm niet halen? Het academisch personeel krijgt een aantal jaren om zich voor te bereiden. Daarna moeten professoren bewijzen dat ze effectief het vereiste taalniveau beheersen. “Als ze de standaard helemaal niet benaderen, is er natuurlijk een probleem,” zegt Melis. Maar als iemand de

LAURENS CERULUS

norm wel benadert, kan de functie aangepast worden aan de taalkennis van de persoon in kwestie. Ook professoren die nu al voor de K.U.Leuven werken, zullen aan de normen moeten voldoen. “De standaard wordt gehaald door ons huidige personeel, menen we. Maar als er klachten komen, dan kan de situatie geëvalueerd worden,” zegt Melis.

Er wordt ook over taalbeleid nagedacht aan de andere universiteiten. De UGent volgt de ontwikkelingen in Leuven. “De discussie zal hier vanaf februari gevoerd worden,” klinkt het. Ook aan de Universiteit Antwerpen wil men verandering. De studentenverte-

genwoordigers daar zijn wel hardere tantes dan die van LOKO: zij vinden immers dat er testen moeten georganiseerd worden door de universiteit zelf. “Als een prof een diploma heeft gehaald in een ander land, betekent dat nog niet dat hij in een andere taal les kan geven,” vindt Antwerps studentenvertegenwoordiger Michiel Horsten. De VUB heeft nog geen concrete taalplannen, maar in de toekomst zal daar wellicht verandering in komen. De UHasselt organiseert zelf taalcursussen voor docenten en aangezien ze weinig anderstalige opleidingen heeft, worden geen verdere maatregelen getroffen.

Beeld |

Aan het studentenleven kun je niet vroeg genoeg beginnen. Op het journaal van vtm zagen we vorige week een reportage over jongeren die naar de open lesweek gingen. Enkele waren “te laat voor hun les”. Daarom besloten de jongelingen op de Oude Markt alvast kennis te maken met een populair Leuvense brouwsel.

Het oude spreekwoord “jong geleerd, is oud gedaan”, galmde ook afgelopen weekend door de universiteitsgebouwen. Kinderen uit gans het land bezochten de Kinderuniversiteit. Dat blijkt toch uit foto's die Fien Vuylsteke trok.

(JC)

VERDER IN
VETO |

PROFESSOR
DE MOOR

| 3

PROFESSOR
MALFLIET

| 4

PROFESSOR
KERREMANS

| 6

PROFESSOR
P. FABERGÉ

| 10

PROFESSOR
JOKE VAN
LEEUWEN

| 16

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto Trakteert:
Tickets Archie
Bronson Outfit

(Zie p. 13)

Tweejarige master at last

De tweejarige master komt er. Als het van de Vlaamse rectoren afhangt komt hij er tegen 2014. In een werkgroep van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) bereikten de rectoren een onderling akkoord over een aantal principes van de tweejarige master.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Het dossier tweejarige master is ondertussen al even oud als de bachelor-masterherformingen zelf. Al zes jaar lang ligt het plan voor om de opleidingen die nu slechts een eenjarige master hebben om te vormen tot opleidingen met tweejarige masters. Mark Waer, rector van de K.U.Leuven: "Vorige week donderdag hebben we besloten dat we in het academiejaar 2011-2012 een aanvraag kunnen indienen bij de Vlaamse regering om een tweejarige master te mogen inrichten."

Als de aanvraag wordt goedgekeurd,

zou de tweejarige master pas drie jaar later effectief in werking treden: "We vonden het belangrijk dat de studenten die zich inschrijven voor een opleiding op voorhand weten waar ze aan toe zijn. Studenten zullen dus bij het begin weten of ze zich voor een vierjarige dan wel een vijfjarige oplei-

ding inschrijven. We wilden vermijden dat en *cours de route* de opleidingen zouden veranderen," aldus Waer.

Welke opleidingen nu juist een tweejarige master krijgen is nog niet duidelijk. Waer: "Waarschijnlijk zal de eerste tweejarige master bij Letteren ingericht worden, omdat zij ook het verst staan met hun dossiers. Daarnaast zal hoogstwaarschijnlijk ook Logopedie een aanvraag indienen. Voor andere vierjarige opleidingen zoals bijvoorbeeld die uit de faculteit Economie

is het nog niet duidelijk wanneer er een tweejarige master komt. De universiteiten hebben besloten dat ez voor gelijke opleidingen samen een dossier gaan indienen."

FINANCIERING

Verder werd bij het rectorenoverleg ook besloten om de lerarenopleidingen en andere master-na-masteropleidingen zo veel mogelijk te laten indalen in de vernieuwde masteropleiding. Op die manier zou de opleiding tot leraar geen volle zes jaar in beslag nemen. Ten slotte werd ook besloten om de bacheloropleidingen onder handen te nemen. "We zijn nog niet in detail getreden, maar we zullen wel de huidige bacheloropleidingen evalueren."

Hoe de plannen gefinancierd zullen worden is nog niet duidelijk. Dat is niet onbelangrijk, aangezien vorig jaar de onderhandelingen afsprongen toen bleek dat er niet genoeg geld voorhanden was. "Vorig jaar gingen we uit van het idee dat eerst de financiering op poten moest staan en dan pas zouden we kijken naar de uitwerking. Dat is niet de juiste houding. Als je kijkt naar de opleidingen dan moeten we om kwalitatieve redenen zo'n tweejarige master invoeren. We zullen nu nog verder kijken hoe we die financiering kunnen regelen," legt Waer uit.

De studenten staan alvast niet afkerig tegenover het idee van zo'n verlengde masteropleiding. De Leuvense studenten richtten ondertussen al een open brief aan de decanen en vicerectoren van de groep Humane wetenschappen waarin ze oproepen om betrokken te worden in de uitwerking van de plannen. Zij vragen onder andere een bevraging van de studenten en de garantie dat de tweejarige master niet zal wegeen op de kwaliteit van het onderwijs in het algemeen.

Waer: "We zullen zien of de brede studentenbevolking akkoord gaat met de plannen. Voorzitter van de rectorenvergadering Alain Verschoren zal daarvoor contact opnemen met de Vlaamse Vereniging van Studenten."

"We moeten om kwalitatieve redenen de tweejarige master invoeren"

LAURENS CERULUS & SOPHIE VERREYKEN

Vijf jaar studenteninspraak

Studenten zijn geen klanten van hun onderwijsinstelling, zo schijnt het. Integendeel, studenten horen actief mee te werken aan het bestuur van hun universiteit of hogeschool. Om ervoor te zorgen dat die boodschap zou doordringen, stelde het Vlaams parlement in 2004 het Participatiedecreet op.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Sinds de jaren '60 is de inspraak van de studenten er een heel stuk op vooruitgegaan. Door zich als groep te manifesteren, kreeg het studentenvolkje heel wat eisen tot bij het bestuur van zowel de universiteiten als de regering. Belangrijke eis van de studenten, was dat democratisering van het onderwijs er niet enkel op gericht zou zijn om iedereen toegang te bieden tot het hoger onderwijs. De studenten wilden dat het hoger on-

ding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen" regelt die inspraak op Vlaams niveau. Het decreet is geen op zich zelfstaand wettelijk gegeven, maar een aanvulling op het structuurdecreet dat — u raadt het al — de structuur van het hele hoger onderwijs moet vastleggen.

Het decreet legt in de eerste plaats een aantal rechten vast voor de student. Zo garandeert het decreet gelijke behandeling van studenten, onpartijdigheid bij de be-

menbetwisting immers een zaak die jaren kon blijven aanslepen, zodat elke mogelijke oplossing natuurlijk veel te laat kwam.

ONTBINDEN

Naast het vastleggen van individuele rechten voor de studenten, biedt het decreet ook een wettelijke basis voor

studentenraden, zowel op het niveau van de universiteiten en hogescholen als op het niveau van de associaties. Voor het decreet was inspraak van de studenten immers volledig afhankelijk van de goodwill van de onderwijsinstellingen zelf. Als studenten te ver buiten de lijntjes kleurden, was het voor de instellingen geen probleem om de studentenvertegenwoordiging te laten ontbinden. Echte onafhankelijkheid was er dus

niet. Bovendien was de manier waarop de inspraak van de studenten geregeld werd, per instelling enorm verschillend. Voor de K.U.Leuven bracht het Participatiedecreet een aantal verschuivingen binnen de studentenraad LOKO met zich mee. Sinds het decreet is er immers een wettelijke verplichting om verkiezingen te houden waaraan maar liefst 10 procent van de studentenbevolking

Evaluatie

In het Participatiedecreet werd meteen de verplichting opgenomen om na vijf jaar het decreet te evalueren. Die evaluatie wordt verzorgd door de regeringscommissarissen van de universiteiten en hogescholen. Regeringscommissaris van de KHLeuven Anita Rutten: "De evaluatie zit momenteel in haar eindfase, vorig jaar hebben we vragenlijsten opgestuurd naar de studentenraden en de instellingen, dan zijn we ter plaatse geweest om die lijsten te overlopen en nu zitten we aan de analyse van de gegevens. Over een aantal weken zal de evaluatie openbaar gemaakt worden."

Of de evaluatie een decreetwijziging met zich mee zal brengen is nog niet geweten, Rutten: "We zullen natuurlijk aanbevelingen doen wanneer we de evaluatie voorleggen aan de minister, maar het is aan hem om daar verder mee te gaan." Concrete resultaten van de evaluatie zijn voorlopig nog niet beschikbaar. Lid van de raad van bestuur van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) Koen Torremans: "Wij hebben ook al meerdere malen om een *sneak preview* gevraagd, maar die hebben we nooit gekregen. De tekst van de commissarissen is eigenlijk al te laat, ik vermoed dat we pas tegen half november iets te zien zullen krijgen."

ROZENGEUR

In de hogescholen is het decreet in de afgelopen vijf jaar al twee keer geëvalueerd. Aan de universiteiten was er geen tussentijdse bevraging. "Bij de hogescholen kunnen we nu wel een evolutie schetsen, bij de universiteiten daarentegen is dat veel moeilijker om te zien, vooral omdat er een gebrekkig archief is," vertelt Rutten. "Oorspronkelijk was het eigenlijk de bedoeling om jaarlijks te evalueren, maar dat is er dus niet van gekomen," vult Koen aan.

Ook al zwijgen de regeringscommissarissen voorlopig in alle talen, toch zijn er wel degelijk een aantal bemerkings op het decreet. "In sommige hogescholen is er echt geen cultuur van participatie. Ondanks het decreet zijn er nog steeds hogescholen waar er helemaal geen studentenraad is. Ook in de universiteiten is niet alles rozengeur en maneschijn. Het decreet verplicht de instellingen het voor studenten makkelijker te maken om te vertegenwoordigen, door hen een aantal faciliteiten aan te bieden. Voorlopig wordt echter enkel het minimale gedaan, zodat een tijdsroevende activiteit als studenten vertegenwoordigen nog steeds afschrikwekkend overkomt. De theorie is dus zoals altijd niet gelijk aan de praktijk," besluit Koen.

| (RB)

Als minder dan 10% komt opdagen, verliest de studentenraad haar stemrecht

derwijs er ook intern democratisch aan toe zou gaan. Concreet betekende dat indertijd heel wat meer inspraak van de studenten. Het Participatiedecreet ofte het "decreet betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs en de begelei-

oordeling van de studenten en een eerlijke verdediging. Met het decreet wordt bovendien ook de raad voor examenbetwistingen opgericht. Het garanderen van de rechten van verdediging voor de studenten was een belangrijke stap voorwaarts. Tot dan toe was een exa-

GEBUisd? (5) | Bart De Moor

Wie heeft het bestuur in handen aan onze universiteit? Op wie moet gevloekt worden wanneer het misloopt? In tien delen evalueert Veto de leden én het beleid van het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu), het kloppend hart van onze alma mater. Deze week staan vicerector Bart De Moor en internationaal beleid op het menu.

RUBEN BRUYNOOGHE & JELLE DEHAEN |

Met het aantreden van Mark Waer als nieuwe rector vorig academiejaar, werd een totaal nieuwe post geïntroduceerd. Ondanks het initiele voornemen van de rector om geen vicerector Internationaal beleid aan te stellen, kwam die er met Bart De Moor toch. “De reden voor die beslissing moet je aan de rector zelf vragen, maar nu weten we wel dat de nood daartoe groot was.

Niet dat er niets gebeurde op het vlak van internationalisering. Integendeel, sommige faculteiten zijn daar bijzonder goed in. Maar wel ontbrak een universiteits- en associatiebrede visie op langere termijn. Er was veel *bottom up*, te weinig *top down* en bijna geen *meet in the middle*,” aldus De Moor.

NETWORKSKILLS

Dat de keuze op De Moor viel, is opmerkelijk te noemen. Ondanks het feit dat hij zich al eens kandidaat stelde voor het rectorambt, had de Moor weinig ervaring met universiteitsbestuur: “Ik vermoed dat rector-elect Waer een mix zocht tussen continuïteit en vers bloed.” Relatief weinig bestuurservaring in de universiteit dus, maar des te meer bestuurservaring erbuiten. “Ik ben verschillende malen kabinetschef geweest en ik ben bestuurder in verschillende organisaties. Dat is duidelijk een meerwaarde, want ik ben ervan overtuigd dat we op het vlak van universitair internationaal beleid over het hoofd gezien worden door de politieke wereld.”

Het is dan ook vooral vanwege het politieke inzicht en zijn networkskills dat De Moor geprezen wordt. Zo was er vorig jaar een incident met het kabinet van minister van Ontwikkelingssamenwerking Charles Michel (MR). De Moor: “Incident is veel gezegd. Toen we met de Belgische rectoren onderhandelden over het zogenaamde “landenbeleid” van Charles Michel, probeerde zijn kabinetschef ons te imponeren met veel gebrul en dreigementen. Ik heb toen gewoon teruggebruld. Daarna is het gesprek bijzonder academisch verlopen, zoals het hoort.”

BREF

Kritiek op de Moor heeft vooral betrekking tot zijn drukke agenda: “Dat klopt, maar ik ben wel zeer toegankelijk, en dat verklaart voor een stuk die drukke agenda. Ik probeer efficiënt te werken en te vergaderen met beperkte tijdsblokken.

Maar ik schat dat ik toch zeker drie vierde van mijn tijd — en dat is veel langer dan een normale werkweek — aan internationaal beleid besteed.”

Een ander punt van kritiek is het beleidsplan van de vicerector dat nog steeds niet volledig is goedgekeurd: “Ten eerste was er geen omvattend en duidelijk internationaal beleidsplan toen ik in deze functie kwam. Het heeft me heel wat tijd en energie gekost om onze noden en doelstellingen ter zake in kaart te brengen. Bovendien willen we een breed draagvlak voor dergelijk beleidsplan. Daarom heb ik dat bij heel wat mensen afgetoetst en is het besproken op verschillende fora. En dat zijn er nogal wat.”

Dat de studenten hem een stap voor waren, is volgens De Moor niet waar: “Ik heb vorig jaar het plan van de studenten erg aandachtig gelezen en er zijn een aantal puntjes die ik nog niet in het mijne had staan, maar het omgekeerde was zeker ook waar. Dat vind ik eigenlijk zeer positief.”

OPSTAPJE

“Achteraf bekeken hadden we misschien iets minder chronologisch te

“Lange en onvoorbereide ontmoetingen vind ik tijdverlies”

Daardoor kan ik ook veel mensen zien en spreken. Lange en onvoorbereide ontmoetingen, waar vrijblijvend *ge-free-wheeled* wordt, vind ik tijdverlies. *Ce que ne se dit pas en bref, ne se dit pas.*”

“Een beperkt deel van mijn tijd gaat ook nog naar mijn onderzoek, voor zover dat nog mogelijk is.

werk moeten gaan, dus niet eerst het plan en dan de implementatie van de nieuwe ideeën. Maar eerder de twee tegelijkertijd, dan hadden we op kortere termijn al meer resultaten kunnen zien. Toch is er in de marge van het beleidsplan ook vorig jaar heel veel operationeel werk verricht.”

SOPHIE VERREKEN

WTF?

Het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) wordt bevolkt door de vicerectoren en de rector. Het staat in voor het ontwerpen van het beleid en voor de opstelling van een strategisch meerjarenplan voor de K.U.Leuven. De beslissingsmacht ligt echter bij de Academische Raad, waarvan ook de decanen en vertegenwoordigers van studenten en personeel deel uitmaken.

Dat het ambt van vicerector een opstapje zou zijn naar het rectorchap wil De Moor niet gezegd hebben: “De verkiezingen zijn over drie jaar. U zegt dat een verkiezingscampagne begint bij het einde van de vorige? Mijn antwoord daarop is dat drie jaar in politieke ter-

men een eeuwigheid is. We moeten ons concentreren op het huidige beleid en er alles voor doen om de toestand van universiteit en associatie niet enkel te consolideren, maar zelfs te versterken, en vooral internationaal.”

Onenigheid over leercrediet

Menig student klaagt steen en been over de vele nadelen van het leercrediet, het systeem waarbij je als student zelf je studiepunten moet inzetten. Toch blijven de meeste Vlaamse universiteiten het leercrediet steunen. Al is die steun binnen de K.U.Leuven verdeeld.

JORIS HIMPENS |

De kritiek op het leercrediet is dat het een inefficiënt systeem is en dat noch de instellingen noch de studenten bij het begin van het academiejaar op de hoogte zijn van hun exacte portefeuille, zo meent ook juridisch expert van de K.U.Leuven Toon Boon. Opvallend is dat rector Mark Waer het leercrediet wel onvoorwaardelijk blijft steunen: “Het is een goed systeem met een efficiënt terugverdieneffect, dat we zeker de moeite vinden.”

Uit een enquête van vorig jaar onder de studenten van de K.U.Leuven bleek dat 84 procent van de studenten dacht te weten wat leercrediet nu juist inhield. Uit een recente kleinschalige steekproef bleek echter dat veel studenten nog steeds niet volledig op de hoogte zijn.

Directeur Onderwijsaangelegenheden van de UGent Kris Versluys, is optimistisch: “Ik merk dat onze studenten zich er stilletjesaan van bewust worden. Dat zien we bijvoorbeeld al aan het feit dat de studenten soms te voorzichtig zijn met het opnemen van studiepunten.” Aan de universiteit van Antwerpen wordt dat bevestigd: “Oudere studenten hebben er niet veel last van en de jongere studen-

ten worden al vroeg door het Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB) geïnformeerd,” zegt het hoofd van het Departement Onderwijs Cis Van Den Bogaert.

PERVERS

Hoe zit het dan juist met de professoren? “Die zijn minder op de hoogte en moeten meer gesensibiliseerd worden,” zegt Versluys. Aan de universiteit van Antwerpen klinkt dan weer dat het een pervers systeem is, omdat een universiteit alleen maar geld krijgt voor de geslaagde studenten: “Professoren zijn in de eerste plaats niet bezig met financiering, wel met een wetenschappelijke opleiding en kennen dan ook de details niet,” gelooft Van Den Bogaert.

Ook rector Mark Waer geeft toe dat de professoren minder op de hoogte zijn: “Alleen de professoren die er echt mee in contact komen, kennen het systeem. Maar het zijn vooral de studenten die het moeten snappen.” Toch klagen ook de studenten nog steeds. De informatie die ze krijgen is vaak zeer onduidelijk en vooral over de recente veranderingen, zoals de multolerantie, worden ze minder goed geïnformeerd.

De financiering van het leercrediet, ten slotte, is ook niet onbesproken. Het systeem is nieuw en er kruipen veel geld in. Nochtans geeft de Vlaamse overheid geen extra middelen om deze ingrijpende verandering te financieren, die vooral op vlak van ict investeringen vraagt.

“De overheid wist dat het een zware inspanning was voor universiteiten. Een oplossing zou een gemeenschappelijk ict-systeem zijn,” meent vicerector Onderwijs Yvette Michotte van de Vrije Universiteit Brussel (VUB).

PRIVILEGE

Aan de VUB wordt het leercrediet niet goed ontvangen. “Het leercrediet is geen goed instrument. De informatie die er is, is nooit up-to-date en het is een te traag systeem,” zegt vicerector Michotte. Volgens haar is het systeem van studievoortgangbewaking een betere oplossing. Daarbij kan de instelling zelf maatregelen opleggen aan een student die zich voor de derde maal inschrijft voor een opleidingsonderdeel. Volgens Boon is er momenteel tussen de

Vlaamse universiteiten een bespreking gaande om het leercrediet te grondig evalueren.

Toch blijkt niet dat dit een negatieve evaluatie zou zijn: “Het huidige creditsysteem biedt meer mogelijkheden dan een jaarsysteem zoals ervoor. Het werkt goed, mede dankzij het leercrediet en dat mag benadrukt worden,” meent Van Den Bogaert. Ook aan de UGent is men zeker niet tegen het systeem: “De student wordt geprivilegieerd en ze mogen het privilege niet misbruiken. Het leercrediet garandeert dat.” Ook de rector van de K.U.Leuven ziet vele voordelen. Er dient duidelijk nog heel wat uitgeklaard te worden zowel op niveau van de universiteit als op Vlaams niveau.

“Een pervers systeem”

deelneemt. Als minder dan 10 procent van de studentenbevolking komt opdagen bij de stemming verliest de studentenraad een groot privilege, namelijk haar stemrecht binnen het bestuur van de onderwijsinstelling. Genoeg studenten mobiliseren om die kaap van 10 procent te halen is ieder jaar opnieuw een grote bezorgdheid van de Leuvense studentenraad.

GETRAPT

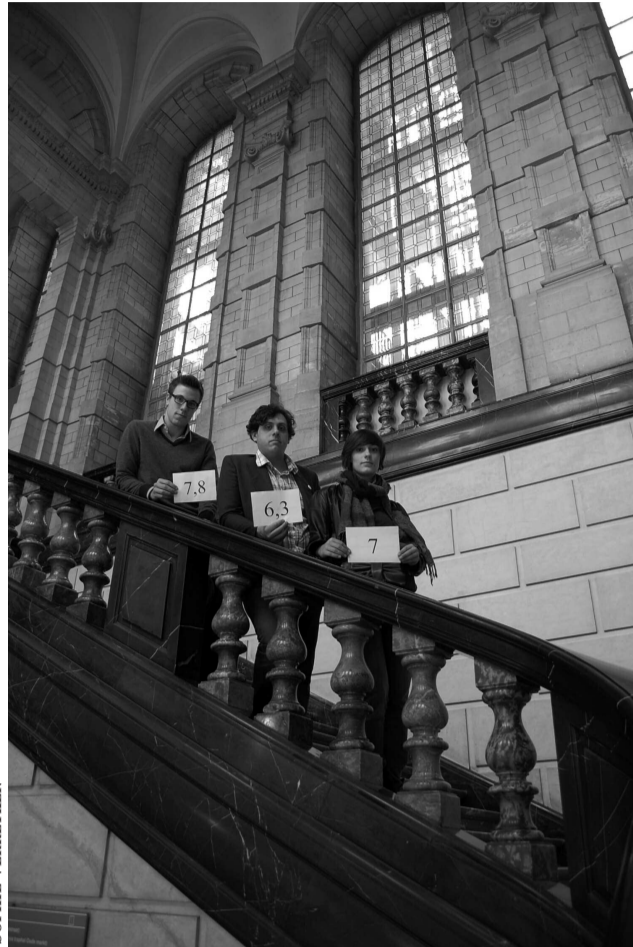
Die kiesdrempel was al bij de totstandkoming van het decreet een heikel punt bij de studentenvertegenwoordiging. De oorspronkelijke regeling stelde dat bij het niet halen van het minimumpercentage de studentenraad ontbonden zou moeten worden. De studentenvertegenwoordigers wilden de kiesdrempel het liefst volledig zien verdwijnen. De huidige tekst is dus het resultaat van een compromis tussen beide ideeën.

Naast de kiesdrempel hadden sommige studentenraden ook moeite met het idee dat hun vertegenwoordigers rechtstreeks zouden moeten worden verkozen door de brede studentenbevolking. Met name LOKO wilde indertijd liever niet afstappen van haar systeem van getrapte verkiezingen. Uiteindelijk haalden zij hun slag thuis, zodat studenten nog steeds niet direct kiezen wie hen zal verdedigen bij het universiteitsbestuur.

Ten slotte vermeldt het decreet nog de plicht van de studentenraden om de studentenbelangen te verdedigen, maar ook de plicht om de studenten te informeren over de wijze waarop zij die bevoegdheden uitvoeren.

K.U.Leuven in top 7

Erkenning is altijd fijn. Daarom horen we altijd graag wanneer we goed bezig zijn. En we zijn goed bezig, zo blijkt. Vorige week stond namelijk in de betere krant dat onze geliefde alma mater tot de zeven beste universiteiten van Europa behoort.

SOPHIE VERREYKEN

MICHAËL CLOOTS |

Het onderzoek werd gevoerd door een onafhankelijke Duitse denktank, en als de Duitsers met een tank bezig zijn, kan je er donder op zeggen dat het goed uitgevoerd zal zijn. Voor deze Excellence Ranking van het Centre for Higher Education (CHE) vergeleek men eerst alle departementen biologie, chemie, economie, wiskunde, fysica, politicologie en psychologie in Europa. De departementen die op bepaalde parameters uitblonden, werden onderworpen aan een in-depthanalyse. Op die manier werden na een eerste selectieprocedure 181 universiteiten in geheel Europa onder de Duitse loep genomen. Het CHE kwam via een ingewikkelde methode tot de constatactie dat slechts 3,9% van de universiteiten op alle zeven onderzochte domeinen een ster behaalden. Een ster staat voor de erkenning dat men in dat domein in de Excellence Group zit. De K.U.Leuven zit in deze elitaire groep samen met zes andere universiteiten, zoals de University of London en Oxford.

SIJANGHAI

De vraag is nu hoe accuraat die ranking is. Wij zochten duiding bij professor en vicerector Onderzoeksbeleid Peter Marynen. Hij kon bevestigen noch ontkennen dat deze ranking accuraat is, want zoals met alle rankings is er geen zekerheid over de integriteit van de gebruikte data. "Neem bijvoorbeeld de Sjanghairanking, waarvan de data rond-

uit fout zijn. Laat ik het zo stellen: In deze ranking hebben we vertrouwen," zegt Marynen. "De gebruikte parameters zijn heel uitgebreid, flexibel en aangepast. Aan de andere kant kan bijvoorbeeld een universiteit met slechts 3 van

plicaties voor onze universiteit. Wel kunnen studenten indirect ervaren dat de waarde van hun diploma stijgt. Dat er zeer weinig implicaties zijn van een dergelijk onderzoek, vindt bijval bij professor Marynen: "Er zijn geen subsidies aan ver-

"Meer dan enkel cijfers"

de 7 onderzochte domeinen nooit in de groep zitten die 7 sterren haalt, louter omdat ze geen 7 faculteiten heeft. Een ranking is dus nooit 100% accuraat, maar deze blijkt wel een goede te zijn."

LOKO-ondervoorzitter Thijs Van den Brande beaamt. "Ik denk persoonlijk dat deze ranking best een accuraat beeld geeft. Niet per se de *university ranking*, maar eerder de relatieve ranking van het CHE, waarbij op basis van zelfgekozen parameters een ranking op een specifiek domein kan worden opgevraagd. Zo wordt er rekening gehouden met de eigenheid van de opleidingen en vervalt men niet in willekeurig gekozen parameters, die dan zo mathematisch mogelijk uitgemiddeld worden. Een ranking is meer dan enkel cijfers."

BENCHMARK

Het CHE wil, naar eigen zeggen, met dit onderzoek studenten helpen met hun zoektocht naar een gepast instituut voor hoger onderwijs. De vraag is echter of deze ranking überhaupt een invloed zal hebben op de aantal inschrijvingen volgend academiejaar. Volgens Thijs heeft een dergelijke ranking geen directe im-

bonden. Het is echter wel een goede benchmark. Het is een handige *tool* en goede reclame. Maar ik vermoed en hoop toch dat toekomstige studenten ook naar andere factoren kijken bij hun zoektocht naar een gepaste universiteit."

Daartegenover staat dat de K.U.Leuven het ook in andere rankings lang niet slecht doet. Ondanks een kleine terugval dit jaar, staat de K.U.Leuven voor het vierde jaar op rij als enige Vlaamse universiteit in de prestigieuze QS top 100-lijst. Een 85ste plaats is lang niet slecht, wanneer men weet dat er 2.500 instituten bekeken worden, waarvan 660 verder geanalyseerd werden. Volgens Times staan we dan weer op de 119e plaats.

RELATIVEREN

"Daarom relativeren we dus alle rankings," aldus Marynen. "We onthouden hieruit echter wel dat onze positieve keuze om in alle zeven domeinen uit te blinken, de juiste was. We hadden evengoed alles kunnen inzetten op slechts enkele faculteiten. Onze keuze was blijkbaar niet tevergeefs en een dergelijke erkenning geeft moed om verder te groeien."

Léonard keldert zijn Kerk

Veto vroeg aan Rik Torfs en Eva Brems, respectievelijk professoren in Kerkelijk recht en Mensenrechten, hun visie op de persoon die de Kerk terug brandend actueel weet te maken. André-Joseph Léonard: controversieel, wereldvreemd, provocatief én. grootkanselier van de K.U.Leuven.

CEDRIC HAUBEN |

"Ideologisch is hij de heraut van de waarheid, maar karakterieel de man van de provocatie. Dat is een automatisme voor hem, het is sterker dan hemzelf," zegt Rik Torfs op de vraag waarom zo'n ophefmakende uitspraken net nu de wereld in moesten. "In het kader van seksueel misbruik ligt alles gevoelig. Maar dat hij telkens "verkeerd begrepen wordt" is toch wel erg vreemd. Iemand die in deze tijden een hoge functie heeft moet weten met de media om te gaan en niet elke keer communiceren en daarna aan damagecontrol doen."

GEEN I MEER

"Het grote punt van Léonard is dat hij de moderne westerse mens verwerpt. Hij komt de waarheid brengen aan een losgeslagen samenleving die de grote waarden niet meer respecteert. Dat is duidelijk de puntjes op de i zetten zoals Ratzinger het graag heeft, maar hij is wel bezig met de puntjes op een i te zetten die er bijna niet meer is. Dat kan nooit de bedoeling van Rome geweest zijn." Aan de UCL gaat er

"Hij moet weg, maar hoe?"

een petitie rond om de afzetting van Léonard te bekomen. Wordt het dan bij ons ook niet eens tijd? "Ik vind dat we moeten laten zien dat de Kerk van Léonard niet onze Kerk is. Iedereen moet

een beetje vanuit zijn temperament reageren. Het beste zou uiteraard zijn als hij op de een of andere manier zou verdwijnen. De vraag is alleen: Hoe? De paus zal hem alleszins niet ontslaan."

Maar niets heeft natuurlijk uitsluitend negatieve kanten. "Zijn omstreden figuur vult terug kerken en op een paradoxale manier lijkt hij de verenigende factor. Vlamingen en Walen zijn het over zowat alles oneens, behalve over het feit dat Léonard de oplossing niet is."

TELEURGESTELD

Aan Eva Brems vroegen we of deze man niet tegengehouden moet worden. "Dit is een randgeval. *Hate speech* is verboden, en daarop is de hangende klacht tegen Léonard nu dus ook gebaseerd. Maar volgens mij is gerechtelijke actie in deze zaak absoluut overbodig. Die komt er normaal gezien bij ongelijke machtsrelaties, als een benadeelde partij niet de kans krijgt haar mening te formuleren. Maar hier hebben alle benadeelden uitvoerig de kans om gehoord te worden, in de media. *Hate speech* bestrijden met *counter speech* is veel effectiever dan met strafsancities."

"Wel geeft hij blijk van een grote wereldvreemdheid. De Kerk moet haar plaats kennen in de huidige samenleving. Ze heeft nog steeds een grote aanhang, maar zal die enkel kunnen behouden door zich gematigd op te stellen en dus niet zo strikt Rome te volgen. Ik betreur oprecht dat de mensen die troost en positieve waarden uit hun geloof halen nu teleurgesteld worden."

Genderleerstoel nodig

Volgens professor Katlijn Malfliet, decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen en voorzitter van de Nederlandstalige Vrouwenraad verdient de genderproblematiek meer aandacht. Ze pleit dan ook voor de oprichting van een genderleerstoel aan de K.U.Leuven.

LUCAS DE JONG |

Wat was dat nu weer juist, gender? Malfliet: "Gender is een centraal gegeven. Maar ik kom op alle niveaus mensen tegen die niet goed weten wat het betekent. Het is veel breder dan louter feminisme of emancipatie van de vrouw. De feministische beweging heeft de vrouw eigenlijk belast in plaats van bevrijd. De oude rolpatronen zijn niet afgelegd, maar er zijn wel nieuwe bijgekomen. Gender gaat eigenlijk om mannelijke en vrouwelijke denkwijzen. Vrouwen kunnen ook mannelijk denken, en mannen ook vrouwelijk. Daar zitten dan ook raakvlakken met disciplines als psychologie en neurologie."

KAARSJE

Vanzelfsprekend heeft de universiteit in haar beleidvoering oog voor diversiteit en gelijke kansen. Zo heeft zij ook oog voor de genderproblematiek, een subthema binnen dat beleid. De site van de K.U.Leuven leert ons verder dat je

destijds zelf de opdracht dat interne rapport te schrijven. De functie waarin zij dat deed is opgeheven onder rector Mark Waer. Vandaag ligt het toezicht op het diversiteitsbeleid enkel in de handen van vicerector Tine Baelmans. "Samen met Tine Baelmans pleit ik nu voor een genderleerstoel. We moeten verderbouwen aan wat we reeds hebben. Het vak Genderstudies vormt een goede inleiding, maar zo'n leerstoel is een speerpunt. Bovendien blijkt uit Europees onderzoek dat België het enige land is dat voldoende genderstudies ontbeert," aldus Malfliet.

DENKWIJZEN

Hoewel financieringsmogelijkheden nog af te wachten vallen, zou Malfliet het liefst een interdisciplinaire onderzoekleerstoel zien. Het onderwerp gender zelf lijkt dat ook te vereisen. Het onderzoek zou zich dan moeten concentreren op verschillende denkwijzen en het evenwicht daartussen. Want dat is precies genderstudie. "We moeten collec-

"De feministische beweging heeft de vrouw belast"

de Marguerite Lefèvreprijs kan winnen als je een thesis schrijft die een belangrijke bijdrage levert aan het wetenschappelijk inzicht in de problematiek van gender en genderverhoudingen. Maar het bekendste initiatief van de universiteit op gendergebied is wellicht het interfacultair college Genderstudies, dat net haar tiende kaarsje heeft mogen uitblazen.

"Er zijn op het vlak van onderwijs en onderzoek naar gender inderdaad enkele initiatieven genomen, maar het eerste gelijkekansrapport dateert al uit 1998. Er is te weinig vooruitgang geboekt," aldus Malfliet. Ze kreeg

tieve fenomenen onderzoeken. Neem nu de bankencrisis: misschien was die er niet geweest als de bankiers zich wat minder avontuurlijk hadden gedragen en wat minder haantjesgedrag hadden vertoond. Er had misschien meer evenwicht moeten zijn."

Vanuit dat perspectief lijkt het doorbreken van het glazen plafond inderdaad niet het grootste probleem. Als vrouwen mannelijk moeten gaan denken om hogerop te geraken, lijkt dat eerder dweilen met de kraan open. Ook een vrouw kan immers een macho zijn.

De tien geboden (3)

Koers kijken met trappist & olijven

Deze reeks is wellicht een welkome afleiding voor de les waarin u zich bevindt. De nodige soelaas voor de doelloze, maar godsvruchtige student. Want in het wetteloze, decadente en verwarrend bestaan van de Leuvense student, bieden wij graag wat structuur en moraal aan. We zochten en vonden de moeder aller wetten: de tien geboden. Deze week: heilig steeds de dag des Heren.

JENS CARDINAELS |

“Toen ik naar de unief ging ben ik er mee moeten stoppen, de combinatie met school ging gewoon niet meer. Maar ik heb het nooit helemaal opgegeven.” Aan het woord: Koen Hoornaert (23), masterstudent burgerlijk ingenieur, over zijn grote passie: wielrennen. De dag des Heren — zondag, koersdag — is dan ook heilig voor hem.

Koen Hoornaert: «Wielrennen is voor mij een passie. Ik heb vroeger zelf nog gekoerst op nationaal niveau. Dat betekent dat ik kermiskoersen reed en nationale wedstrijden. Ik heb ooit nog tegen veldrijder Niels Albert gereden, op een wegkoers. Hij is een jaar ouder dan ik, vandaar dat we tegen elkaar reden.»

Veto: Heb je ooit overwogen om prof te worden?

Koen: «Toen ik jong was, droomde ik daar wel van. Maar de kans is er nooit echt gekomen. Ik was wel goed, maar om prof te worden, moet je er echt bovenuit steken. Dat was bij mij niet het geval. Bovendien werkte de combinatie wielrennen-school vanaf het zesde middelbaar minder en minder. Toen ik naar de universiteit ging ben ik zelfs moeten stoppen, omdat het echt niet meer te doen was. Desalniettemin ben ik een grote wielervan gebleven, ik ga nog steeds sporadisch rijden met mijn fiets.»

HOOGDAG

Veto: Binnenkort studeer je af. Zul je dan opnieuw meer wielrennen?

Koen: «Recreatief zeker, maar ik zie mezelf niet meer in competitie rijden. Dat gaat simpelweg niet na zoveel jaren niet meer op hoog niveau gekoerst te hebben. Wielrennen is een sport waar je helemaal voor moet gaan, je kunt het niet half en half doen. Toen ik in mijn tienerjaren koerste had ik amper tijd voor andere hobby's of activiteiten.»

Veto: Je volgt de koers wellicht op de voet?

Koen: «Zeker. Toen afgelopen juni het Belgisch kampioenschap plaatsvond in Leuven, ben ik gaan kijken. Een andere hoogdag is de Ronde van Vlaanderen. Da's een hele zondag vol koers. We spreken dan bij vrienden

“Amper tijd voor andere hobby's”

af en maken het gezellig met trappist, olijven en kaas. Dan liggen we languit voor de televisie te discussiëren over de koers. Ik ben een fan van Philippe Gilbert en Jurgen Van den Broeck.»

«Daarnaast volg ik ook het veldrijden. Dat is toch nog compleet anders dan wielrennen. Niet alleen gebruiken ze daarin andere fietsen, het is ook veel intensiever: een veldrit duurt over het algemeen maar een uur. Daar staat wel tegenover dat een gewone wielervedstrijd langer duurt. Veldrijden is een mooie afwisseling op wielrennen. Mijn favoriete veldrijder is ongetwijfeld Sven Nys. Dat impliceert natuurlijk dat ik anti-Bart Wellens ben (lacht).»

URINESTALEN

Veto: Wat vind je zo bijzonder aan wielrennen?

Koen: «Goeie vraag (lacht en denkt na). Het is gewoon leuk om te volgen. (stilte) Mijn passie voor wielrennen is gestaag gegroeid. We hadden thuis tv via de ether en konden bijgevolg enkel afstemmen op wat toen nog TV1 en TV2 heette. Op zondagnamiddag was er gewoon niets anders dan wielrennen. De volgende stap was zelf koersen.»

Veto: Doen de dopingschandalen u iets?

Koen: «Jazeker, het is niet goed voor de sport.

SOPHIE VERREYKEN

Maar ik lig er ook niet te hard van wakker. Doping is er altijd geweest en zal er waarschijnlijk altijd blijven. Zolang er maar genoeg spektakel is. Sommige mensen zeggen dat ze niet meer naar de koers kijken wegens de talloze dopingschandalen. Daar kan ik me helemaal niet in vinden. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat ik doping goedkeur.»

«Ik vind dat de wielorganisations de dopingproblematiek goed aanpakken. Nu is beslist dat het voortaan mogelijk moet zijn om dopingzondaars met terugwerkende kracht te betrappen. Het is nu mogelijk om urinestalen te bewaren en ze later, wanneer er nieuwe onderzoeksmethodes zijn, te onderzoeken op dopingresten. Dat is een goede zaak.»

Kindvriendelijke Universiteit Leuven

Klantenbinding, je kan er niet vroeg genoeg mee beginnen. Al toverde de manier waarop de K.U. Leuven dat dit weekend nu al voor de zesde maal deed, een vertederde grijns op ons gezicht. Zaterdag namen wij een kijkje op de jaarlijks ingerichte Kinderuniversiteit, waarvan kinderen prikkelen tot het ontdekken van de wetenschap het doel is.

LINDE SMEETS |

Rond tien uur doken we met een lawaaierige bende acht- tot dertienjarigen een aula van de Oude Valk in, benieuwd naar wat professor in de experimentele psychologie Johan Wagemans ons daar een uur lang zou vertellen over “kijken met je hersenen”. Lang geleden

dat wij een aula nog zo tot de nok vol hadden gezien. Lang geleden dat wij zoveel vlijt en ongeremdheid bijeen zagen.

Op de “één, twee, drie!” van Wagemans brulden alle kinderen hun naam zodat onze professor hen wat beter kon leren kennen. Het deed pijn aan onze oren, maar het was wel lief. Aan de hand van afbeeldingen deed

Wagemans de piepjonge studenten uit de doeken hoe onze hersenen de prikkels die via onze ogen binnenkomen, verwerken. Alle aanwezigen noteerden in hun persoonlijk kinderuniversiteit-K.U. Leuven-notaboek dat het een lieve lust was, met een persoonlijke kinderuniversiteit-K.U. Leuven-balpen. Buurman Kobe fluisterde ons toe dat hij 's middags met zijn ouders in de Alma zou gaan lunchen en later ingenieur wil worden.

AARDAPPELEN

Omdat we door regelmatig cafébezoek zelf al lang vertrouwd zijn met de valkuilen van de visuele perceptie, verlieten we de aula en begaven ons naar de hal van de Nieuwe Valk. Toen we daar vertwijfeld stonden te kijken naar een tijdelijk geïnstalleerde hersenbreker van Technopolis, verbaasden we ons over het praktisch vernuft van de kleine Kamiel die de twee ijzeren ringen wél in een wip uit elkaar kreeg. Vijf jaar jong en duidelijk geboren voor de wetenschap.

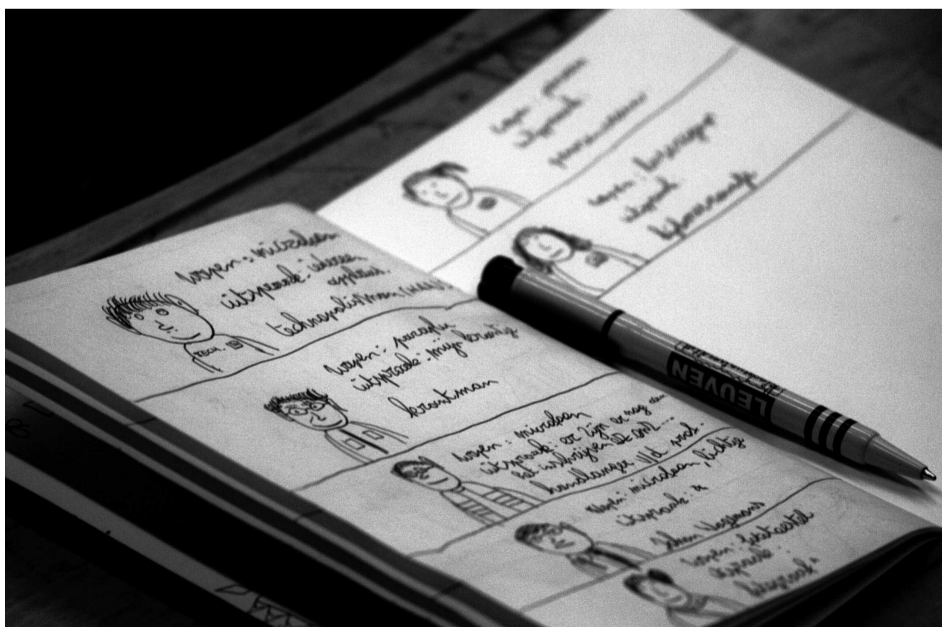
Frietzak of Belgium Investigation

We spraken een verdwaalde moeder en dochter aan om hun de weg te wijzen naar de lezing voor ouders van professor Barbara Baert over verborgen boodschappen in de middeleeuwse kunst. Daar waren ze eigenlijk

niet in geïnteresseerd, en ook niet in het bezoek aan de toren van de universiteitsbibliotheek. Nu broerlief een paar uur zoet zou zijn met zelf geschakelde elektrische treinen, microscopen en de elektriciteit die blijkbaar ergens diep in aardappelen verborgen zit, kon er eindelijk eens duchtig geshopt worden. In tegenstelling tot de rest van het gezin, is zoonlief van het wetenschappelijke type.

De klok sloeg 11 uur en daar stroomde de hal vol kinderen voor een verdiende versnapering. De negenjarige vriendinnen Ella en Laura vertelden ons dat de prof wel goeie uitleg gaf en ook een paar voorbeeldjes op dat groot scherm. Ze waren er nu al zeker van dat ze volgend jaar zouden terugkeren naar de kinderuniversiteit. En of ze later ook aan de K.U. Leuven willen studeren? Een volmondig ja van Ella, een resoluut neen van Laura. Laura heeft visie en wil mode studeren in Antwerpen. Ze heeft het niet zo op de wetenschap begrepen.

Verbaasd waren wij toen we wat later het pad kruisten van Nick Vanden Bussche, studenteninspecteur van de Leuvense Politie. Hij wist ons te vertellen dat de formule om de ideale frietzak te maken zou zijn gestolen en de FBI, de *Frietzak of Belgium Investigation*, zijn hulp had ingeroepen. Eens de kinderen hem hadden opgespoord, kon de dief op het politiebureau gearresteerd worden. Toekomstige fakbarhooligans had onze inspecteur nog niet gespot, integendeel, hij was ervan overtuigd dat het aanwezige jonge grut binnen enkele jaren de volmaakte studentenpopulatie zal vormen. Gouden tijden in het vizier!

FIEN VUYLSTEKE

Taalkundige David Crystal | “Some languages are more equal than others”

Wie is dé autoriteit op vlak van de Engelse taal in al haar verschillende vormen? David Crystal. Wie schreef hierover meer dan honderd boeken en minstens vier keer zoveel artikels? David Crystal. Wiens naam mag u vanaf nu nooit meer vergeten als u wilt pretenderen iets van taalkunde te kennen? David Crystal. Maar belangrijker: wie was er twee weken geleden in Leuven? Inderdaad, David Crystal.

ELS DEHAEN |

Veto: In uw lezing had u het over “Englishes”, wat bedoelt u daar precies mee?

Crystal: «Englishes is Engels voor Engels in het meervoud. Engels wordt immers overal ter wereld gesproken, dus vanzelfsprekend gaan er regionale varianten opduiken. Voor elke moedertaalspreker zijn er momenteel 4 à 5 sprekers met het Engels als vreemde taal. Moeten we iedereen dan het Britse of Amerikaanse accent opleggen? Nee! Laat iedere spreker zijn eigen identiteit en culturele verscheidenheid behouden. Het is slechts een

handjevol niet-moedertaalsprekers gegeven met een foutloos Brits of Amerikaans accent te spreken. Men noemt hen spionnen. Hetzelfde geldt voor grammatica en constructies.»

K.U.

Experimenteel als we zijn, toetsen we de theorie aan de praktijk en leggen we professor Crystal de laatste editie voor van *The Voice*, Leuven's internationale studentenkrant.

Veto: Wat maakt dit nu een typisch voorbeeld van Belgisch of internationaal Engels?

Crystal: «De meeste tijdschriften en kranten hebben interne afspraken of volgen één of an-

dere internationale richtlijn. Afwijkingen qua constructie of grammatica zullen dus eerder zeldzaam zijn, hoewel die in de gesproken taal of in informele geschreven taal zeker wel zullen optreden.»

«Cultureel verwacht je wel enige variatie. Wat betekent die “K.U.” in K.U.Leuven bijvoorbeeld? Wat betekent “LOKO”? Als cultureel buitenstaander weet ik dat niet. Deze krant reflecteert een soort cultureel bewustzijn van Leuven dat ik — en vele sprekers van het Engels met mij — ontbeer.»

EUROPA

Veto: Op dit moment is het leren van Engels op de middelbare school niet verplicht in Europa. Is dat problematisch?

Crystal: «Idealiter onderwijzen scholen de talen die hun leerlingen later het meest zullen kunnen gebruiken. Zolang het onderwijs zich maar richt op de talen die een bepaalde gemeenschap het meeste nodig heeft, is er volgens mij geen nood aan een algemene richtlijn. Sommige Europeanen zijn misschien meer gebaat bij goede communicatieve vaardigheden in het Frans of het Duits.»

«Anderzijds zou het nogal dwaas zijn om de krachtige positie van het Engels in de wereld te miskennen. Engels is een lingua franca die door één derde van de wereldbevolking gesproken wordt. Het spreekt dus voor zich dat wie met dat derde van de wereldbevolking wilt communiceren, Engels moet leren.»

Veto: Waarom leert dan niet iedereen Engels?

Crystal: «De meerderheid van de wereldbevolking wil inderdaad Engels leren, omdat ze inzien hoe belangrijk die taal is. Diegenen die toch geen Engels willen leren, hebben daar meestal andere redenen voor. Politieke redenen, mogelijk gedreven door angst voor het verlies van de eigen taal, of economische redenen, omdat de taal van de handelspartners meer direct nut heeft.»

Is dat in Europa het geval?

Crystal: «Europa is een geval apart wanneer je het linguïstisch naast de rest van de wereld plaatst. Nergens anders gaat men zo op in

een kluwen van officiële talen. De Europese Unie wordt dan ook in een uiterst moeilijke positie geplaatst: men garandeert 23 officiële talen gelijkwaardige taalrechten, en dat is echt een waanzinnige situatie.»

«De facto is dat overigens toch nooit het geval. Je zal toch altijd op een bepaald moment moeten kiezen voor enkele “werktalen” om de situatie enigszins leefbaar te houden. Dat betekent dat er toch weer één of meerdere talen bevoorrecht worden ten opzichte van de andere. Men moet de realiteit onder ogen zien en beseffen dat gelijkwaardige taalrechten een utopie zijn. *Some languages are more equal than others.*»

«Wanneer men die werktalen gaat bekijken in relatie tot de rest van de wereld, kan men enkel concluderen dat men Engels moet leren. Frans of Duits zal een Chinees over het algemeen niet beheersen, Engels wel.»

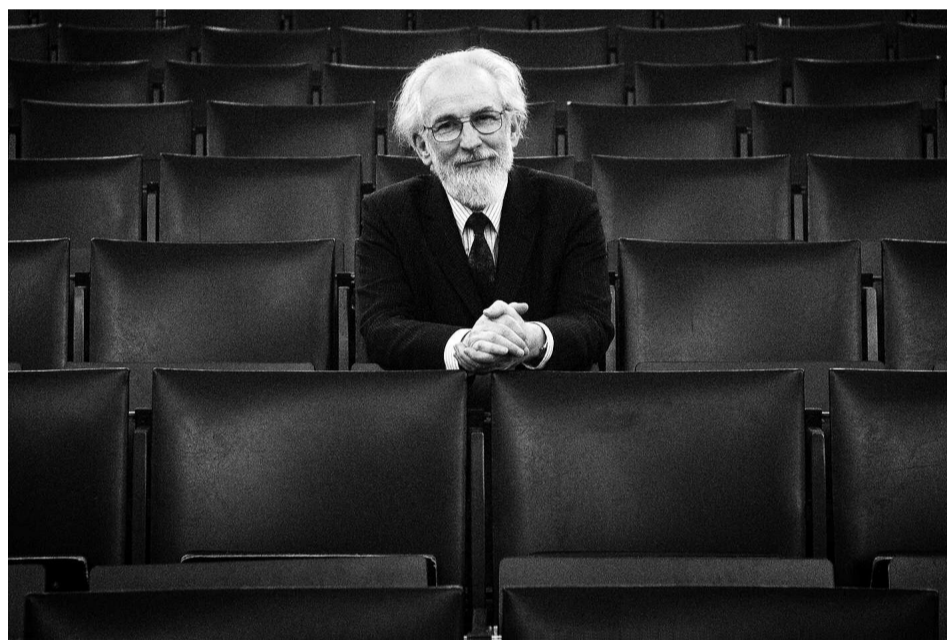
Veto: Hoe goed moet de kennis van het Engels zijn?

Crystal: «Die kennis hoeft niet per se heel academisch te zijn. Je moet ook maar zoveel van een taal kennen als je daadwerkelijk nodig hebt. Misschien is dat drie kwart van een taal, misschien zelfs maar de helft. Hoe vaak gebeurt het dat iemand echt perfect tweetalig moet zijn? Wanneer een vrouw bevalt in een bepaalde taal, in een ziekenhuis met een bepaalde taal, waarom zou ze dan alle babytermen opnieuw moeten leren in die andere taal? Dat is een ervaring die verbonden is aan een specifieke situatie.»

Veto: Tot slot: wat vindt u van de taalsituatie in België?

Crystal: «Ik geef nooit commentaar op de politieke situatie van een ander land. Want hoewel ik er wel wat van weet, ben ik natuurlijk niet vertrouwd met alle kwesties die aan dit probleem ten grond liggen. Ik denk dat het niet echt een uitzonderlijke situatie is, en dat het ook nog wel in andere landen voorkomt, maar toch is deze situatie uniek door zijn individuele geschiedenis. Ik weet dan ook echt niet hoe je zo iets op zou moeten lossen. Sorry! »

“Enkel een spion moet een taal perfect beheersen”

XAVIER VANKEIRSBUICK

“De Apocalyps is onontkoombaar”

Wij hebben al eens vier ruiters gezien. Af en toe komen we wel eens het getal 666 tegen en met een beetje fantasie hebben wij wel een idee van wie de antichrist juist is. Toch stelden wij ons vragen bij de Apocalyps. Professor Barentsen van de Evangelische Theologische Faculteit in Heverlee - die voor alle duidelijkheid los staat van de K.U.Leuven - voorzorg ons van antwoorden.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Veto: Hoe moeten we het boek *Openbaring van Johannes* interpreteren?

Jack Barentsen: «Er zijn verschillende manieren. Sommigen zien het als een troost voor de eerste christenen die in onderdrukking leefden. Andere stromingen, waartoe ikzelf ook behoor, zien het boek werkelijk als een openbaring van een hoopvolle toekomst. Het is een openbaring die Jezus Christus deed aan één van zijn apostelen. Dat is niet mis.»

Veto: Heel het boek *Openbaring* staat vol verschrikkingen, hoe valt dat te rijmen met een God die zo vergevend is?

Barentsen: «Er staan inderdaad heel wat verschrikkingen beschreven die je zelfs je ergste vijand nog niet toewent. Ik heb het er zelf ook soms moeilijk mee dat zondaars tot in de eeuwigheid gestraft worden, maar het is zo dat wanneer je je keert tegen God, je je keert tegen iets met een eeuwige

dimensie. Op die manier is die eeuwige straf rechtvaardig. Je moet God zien als een God van Liefde en Rechtvaardigheid. Als je enorm onrecht hebt meegemaakt past het niet dat de dader vrijuit gaat. Bij God leeft die gedachte nog veel sterker.»

JERUZALEM

Veto: Is er een verband tussen de *Apocalyps* en andere mythische eindwereldscenario's?

Barentsen: «In andere teksten uit andere culturen wordt inderdaad ook verwezen naar een einde van de aarde en daarin worden ook allerlei gruwelijkheden beschreven. Ik ben er echter van overtuigd dat de *Openbaring* uniek is omdat het een openbaring is van Jezus. Dit is niet zomaar een kopie van een ander doemvisioen. Johannes heeft waarschijnlijk een bekend genre uit zijn tijd gebruikt om deze boodschap begrijpelijk te maken.»

Veto: Hoe nabij is de *Apocalyps*?

Barentsen: «Ik zou niet weten of je er een tijd op kan plakken, maar er

zijn tegenwoordig heel wat dingen die de symboliek uit de *Openbaring* zouden kunnen verklaren. Zo stond in het boek Zacharia, maar ook in de *Openbaring*, dat Jeruzalem een internationaal struikelblok zou worden. In de tijd dat die geschriften werden geschreven leek dat ondenkbaar, maar tegenwoordig is dat eigenlijk de realiteit. Ook een wereldwijde Kerk of religieuze organisatie lijkt steeds meer denkbaar dan vroeger nu alles en iedereen zo met elkaar verbonden is door de media.»

«Een antichrist zou ik niet kunnen aanduiden. Er zijn heel wat mensen die suggesties doen, maar ik denk dat we hem wel zullen herkennen als het zover is. Ook

geen heiligen, wat kunnen wij nog doen?»

Barentsen: «Het getal 144.000 verwijst naar de stammen van Israël, maar er staat ook in de *openbaring* dat er grote groepen mensen zijn die meemogen naar het Rijk Gods. Het is daar dat onze hoop ligt. Als het maar zo'n beperkt aantal mensen was, had ik het zelf ook al lang opgegeven. Je moet gewoon zorgen dat je verzoend bent met God wanneer op de dag des oordeels de rekening wordt gepresenteerd voor alle zonden. Dan gaat de rekening aan jou voorbij.»

«Sommige christenen staren zich blind op de symbolen uit de *Apocalyps* en weigeren bijvoor-

Veto: Staat er eigenlijk iets concreets in het boek *Openbaringen*?

Barentsen: «Daniel schreef inderdaad zo duidelijk over de tijd van Alexander dat volgens sommigen zijn openbaringen geschreven zijn na de tijd van Alexander de Grote, maar ik zie geen reden waarom dat het geval zou zijn. Achteraf zal je ook bij de *Openbaring* van Johannes zien dat alles herkenbaar is, alleen kan je dat op voorhand nog niet zo aanwijzen. Als je in de eerste eeuw na Christus bijvoorbeeld een helikopter moet beschrijven, is dat geen simpele opdracht. Dat moet wel met symboliek gebeuren.»

«Nu kan je zeggen dat een waarschuwing waar je achteraf pas

“De Openbaring is uniek omdat het een openbaring is van Jezus”

het duizendjarig rijk van Jezus zal ontgensprekelijk herkenbaar zijn. Ik geloof dat de *Apocalyps* over 20 à 50 jaar kan beginnen, maar het zou even goed ook nog een paar eeuwen kunnen duren.»

HOOP

Veto: Er is maar een beperkt aantal uitverkorenen en wij zijn lang

beeld een telefoonnummer met 666 erin te gebruiken. Dat is niet erg zinvol natuurlijk. De *Openbaring* is een waarschuwing voor zondaars, maar is evengoed een troost. De *Apocalyps* is dan misschien wel onontkoombaar, maar je kan er wel zonder schade uitkomen door je nu al te verzoenen met God.»

iets aan hebt, nutteloos is, maar dat is niet zo. We hebben op dit moment wel de waarschuwing, wanneer het zal gebeuren weten we dan misschien niet, maar je bent tenminste gewaarschuwd dat er iets in aantocht is. Er valt wel degelijk iets aan te doen. Christus roept ons zo op ons te verzoenen met God.»

Waarom u België moet verlaten

Uit onafhankelijk onderzoek is gebleken dat meer dan 40% van de werkgevers belang hecht aan in het buitenland opgedane ervaring. Uiteraard schaven Erasmusstudenten hun taal bij, maar er is meer. Welke andere vaardigheden winnen ze er nu precies bij? En wat is de eigenlijke impact van zo'n buitenlandervaring op het individu?

MARGOT HOLLEVOET |

Michaël Paige is de persoon die er alles over weet. Hij gaf vorige week een uiteenzetting over de gevolgen van een buitenlands studieverblijf, op uitnodiging van het International Office in de aula Max Weber. Paige is een Amerikaan en zijn onderzoek dus ook. Toch geldt hetzelfde voor Vlaamse studenten.

In de studie *Study abroad and its transformative power* onderzocht Paige de langetermijneffecten van een buitenlandse stu-

die, zowel op vlak van kennis en carrière als op vlak van persoonlijke impact. 56 procent van de ondervraagden verklaarde dat hun kijk op de wereld veranderd was, door een andere cultuur te leren kennen. Ze ontwikkelden interculturele vaardigheden die werkgevers ten eerste op prijs stellen. Iemand die zijn kennis in een andere cultuur kan gebruiken, is goud waard.

TOLERANT

De mate waarin die interculturele vaardigheden zich ontwikkelen,

hangt af van verschillende zaken. Zo is er de duur van het buitenlands verblijf. Uit Paiges onderzoek bleek dat er minstens een verblijf van drie maanden nodig is om de vaardigheden voldoende te ontwikkelen. Uiteraard speelt de bestemming ook een rol. Hoe meer verschil tussen het thuisland en het gastland, bijvoorbeeld

den uit zich in verschillende aspecten. Zich inzetten voor het maatschappelijk belang, een toleranter houding en meerdere perspectieven hanteren, zijn maar enkele van de vaardigheden die men in het buitenland kan leren. Ook de kijk op en het inzicht in de wereld wordt minder eenzijdig.

“Wie zijn kennis in een andere cultuur kan gebruiken, is goud waard”

inzake economische ontwikkeling of welvaart, hoe beter de interculturele vaardigheden zich ontwikkelen.

Die interculturele vaardighe-

WINDEIEREN

Ook Vlaamse studenten ondervinden positieve gevolgen van hun Erasmusperiode. Volgens de

vzw Europese Programma's voor Onderwijs, Opleiding en Samenwerking vindt 95 procent van de uitwisselingsstudenten dat ze nu een beter inzicht hebben in de EU, vooral op cultureel vlak. 80 procent heeft meer zin om in het buitenland aan het werk te gaan en denkt dat ze door de al eerder opgedane buitenlandse ervaring meer kans heeft op een job op de internationale markt. Bijna 90 procent denkt ook dat hun professionele kennis gegroeid is. Zowel nieuwe vakinhoud als nieuwe onderwijsmethoden horen bij die kennis.

Een buitenlandse studie heeft langetermijneffecten die een grote invloed hebben op je karakter, je loopbaan en je kennis. Leuvenaar, wereldburger? Het zal u geen windeieren gelegd hebben.

“Obama was sowieso de pineut.”

Professor Bart Kerremans, van het Instituut voor Internationaal en Europees beleid, is een internationaal gereputeerde Amerikakenner. Zo gereputeerd dat hij op de Amerikaanse televisie mag komen om duiding te geven bij hun verkiezingen. Zo gereputeerd dat hij toelichting gaf bij de verkiezingen voor het CNN van de Dijle, Veto.

JELLE DEHAEN & PIETER HAECK |

Bart Kerremans: «De nederlaag die de Democraten geleden hebben is groot, bijzonder groot. De uitslagen wijzen op een verlies van zes zetels in de senaat, wat redelijk veel is maar nog niet uitzonderlijk. De zestig verloren zetels in het Huis van Afgevaardigden zijn dan weer wel bijzonder zwaar. Het dateert van 1938 dat een partij nog zoveel verloor. Het is waar dat de heersende partij bijna altijd verliest bij de *midterms*, maar het gemiddelde verlies is 26 zetels. Dit is meer dan het dubbele daarvan. In 1994 bijvoorbeeld, ten tijde van Bill Clinton, verloren de democraten 48 zetels wat toen al beschouwd werd als een pandoering.»

«Er zijn drie elementen die het verlies verklaren. De eerste factor is de economische crisis. Het is een uitzonderlijk zware crisis, niet zo erg als de Grote Depressie, maar het gaat toch in die richting. Ze is bijvoorbeeld groter dan de crisis ten tijde van

maal opgenomen worden in de Republikeinse partij. Er is ook niet één Tea Party want het is een vrij amorf geheel van allerlei bewegingen. Ik denk dat de Tea Party haar rol van zweepbeweging tegenover de Republikeinen zal blijven proberen te spelen. Dat zal het soms moeilijk maken voor de Republikeinen, aangezien zij nu op een aantal vlakken kleur zullen moeten bekennen.»

«Tussen beide bestaat een haat-liefdeverhouding. Op sommige vlakken hebben de Republikeinen de Tea Party nodig, maar op andere vlakken is de Tea Party dan weer een risico. We zagen daarvan een voorbeeld in Delaware waar Christine O'Donnell zover van het politieke centrum zat dat ze de verkiezingskansen van de Republikeinen eerder bedreigde dan bevorderde.»

«Het scenario waar Obama nu op kan hopen, is dat de Republikeinen vanuit een extreme lijn politiek gaan voeren. Maar ik weet niet of dat zal gebeuren, want John

“De economische crisis is de fatale factor geweest”

Reagan, die daardoor toch ook een redelijk verlies te verduren kreeg bij de Congresverkiezingen van 1982. Mijn interpretatie van de verkiezingsresultaten is dat de economische crisis de fatale factor is geweest. Dat betekent dat Obama — wat zijn beleid ook zou geweest zijn — sowieso de pineut was. Maar een president moet pas na vier jaar weer herkozen worden en in dat opzicht kan het zijn dat Obama het er toch nog goed vanaf brengt in 2012.»

«De tweede factor is de hype rond Obama in 2008. Ik gebruik het woord hype in een neutrale zin, zonder waardeoordeel, maar het is duidelijk dat de verwachtingen toen te hoog waren. Daar ervaart hij nu de terugslag van. Het afgelopen jaar hebben we een gevoelige verandering gezien in de opvattingen van de kiezer. Aanvankelijk legde 70 procent van de kiezers de schuld van de crisis bij Bush, maar nu is dat ongeveer fifty-fifty voor Obama en Bush. Dat heeft een enorm demotiverend effect gehad bij de opkomst onder de onafhankelijke kiezer.»

«Een derde aspect is het effect van de Tea Party en vooral het mobiliserende karakter ervan. De opkomst van kiezers die zichzelf als conservatief beschouwen, is met 7 procent toegenomen. Vorige verkiezingen stemden een kwart van die kiezers nog voor de Democraten maar nu was dat slechts 14 procent.»

TEA PARTY

«Volgens mij zal de Tea Party nooit hele-

Boehner (*de leider van de Republikeinen in het Huis van Afgevaardigden, red.*) is een pragmatisch figuur. Je mag niet vergeten dat tijdens presidentverkiezingen de opkomst groter is waardoor de meer gematigde kiezer zwaarder weegt. Als de Republikeinen in de komende twee jaar te extreem zijn — en dat moeten ze voor een stuk door de Tea Party — dan geven ze Obama de kans om zichzelf als een gematigd alternatief voor te stellen.»

«Je ziet dat Obama daar nu al mee bezig is. Hij stelt enkele duidelijke grenzen zoals de hervorming in de gezondheidszorg, waar hij geen veranderingen zal accepteren. Hij kan ook niet anders als hij zijn democratische basis wil tevreden stellen. Maar tegelijkertijd zegt hij dat er over bepaalde dossiers wel gesproken kan worden zoals belastingreducties. De Republikeinen zullen symbolisch een stemming over de gezondheidszorg beginnen, maar ze weten dat dat geen kans op slagen heeft, omdat de Senaat dat nooit zal goedkeuren. Daar zullen ze het ook bij laten, want ze hebben hun succes nu te danken aan de economische crisis en ze zullen waarschijnlijk niet de partij willen zijn die zich met andere dingen bezighoudt.»

«Of deze uitslag een blijvende heerschappij van de Republikeinen betekent, kan je onmogelijk zeggen. Ik zit al lang genoeg in die wereld om heel wat voorspellingen te hebben meegemaakt die enkele maanden later al niet meer juist bleken.»

How to (4) | Bier brouwen

Een student houdt al eens van een pintje. Een goed gebrouwen pintje. Hoe gaat dat brouwen eigenlijk in zijn werk? En wat een fabriek kan, kan ik dat thuis ook? Lees verder, en kom alles te weten over hoe thuis zelf bier maken. Of ook niet.

ELISABETH DE SCHUTTER |

Deze week maken we bier, dat was het plan. Helemaal zelf. Met veel enthousiasme begonnen wij eraan. Stap één is altijd het internet. Stap twee hebben wij helaas nooit bereikt. Wij bleken misschien iets te enthousiast, en een beetje veel te naïef. Bierexpert professor-emeritus Freddy Delvaux van het Centrum voor Levensmiddelen- en Microbiële Technologie: "Bier maken is niet zo eenvoudig, zelfs niet met een recept. Je contacteert het best een kenner, van wie je de kneepjes van het vak kan leren. Het materiaal is bovendien erg duur. Eigenlijk kan je het best bevriend worden met iemand die alles ter beschikking heeft." Heeft u misschien een schrootmolen, pH-meter en wortbeluchtingsset in de garage liggen?

SCHROOTMOLEN

Professor Delvaux is één van de mensen die het wel zelf kan, thuis bier maken. Daar komt water bij kijken en mout en hop en gist. Water kent u allen: je drinkt het als je een kater hebt. Mout is graan, -meestal gerst - dat eerst in water geweekt is, dan mocht ontkiemen en vervolgens weer gedroogd is. Hop is een klimplant; om bier te maken heeft men de bloemen, "hopbellen" genaamd, nodig. Gist ten slotte is een eencellige schimmel die suiker omzet in koolzuur, in het geval van brood,

of in alcohol, in het geval van bier en wijn.

Een boel andere ingrediënten zijn verder mogelijk, zoals kruiden, honing, krieken. In ons bierminnend België wordt meestal nog suiker toegevoegd. Zo komt er meer alcohol in het bier, en is het beter doordrinkbaar. Gelijk wij het graag hebben.

Nu komt het punt waarop wij moesten afhaken: neem een schrootmolen en maal de mout. Afhankelijk van het type

kost dat zo'n 60 tot 300 euries. Nadat de mout geschroot is, wordt het in warm water gelegd om te "maischen". Daardoor wordt het zetmeel van de mout afgebroken naar suiker, en die suiker wordt dan door de gist omgezet in alcohol. Tekeningetjes van moleculen uit chemielessen van lang geleden dansen voor onze ogen. Euhm. Professor Delvaux: "Zelfs als je een recept volgt, zal je nooit twee keer hetzelfde bier maken. Bij het maischen is de temperatuur van belang en ook de zuurtegraad, die je moet meten met een pH-meter. Je kan wel voorspellen of je zoeter dan wel zwaarder bier krijgt, maar helemaal weet je het nooit."

WORTBELUCHTINGSSET

Vervolgens wordt het brouwsel gefilterd. De "geklaarde" vloeistof, het "wort", kunnen we bijna bier noemen: nu kan een kenner al proeven wat het resultaat zal zijn. Wat overblijft is "bostel" en wordt als veevoeder gebruikt. Daarna wordt het wort samen met hopbellen gekookt, wat het bier zijn typische bittere smaak en schuimkraag geeft. De hop wordt achteraf weer uit het bier gevist en wordt als kunstmest verkocht. Zo multifunctioneel hadden wij het zelf nooit kunnen bedenken. Ten slotte, en vanaf dan kan je echt van "bier" spreken, wordt het wort gekoeld zodat het kan gisten. Als dat bij lage tem-

peratuur gebeurt, spreekt men van "ondergistend" bier. Dit proces is controleerbaar, en wordt door grote brouwerijen dus het vaakst gebruikt. Bovengisting is echter ook mogelijk, en wordt dan in kleine partijen op de markt gebracht. Om de gisting optimaal te laten verlopen wordt het bier "belucht". Hier mag je je wortbeluchtingsset bovenhalen.

Ter afwerking laat men het bier nog een tweede keer gisten: het "lageren". Dat kan in metalen kuipen, maar in België gebeurt het nog steeds zoals vroeger, in eikenhouten vaten. Kwaliteit boven moderniteit. Dan rest ons nog slechts een vraag: geflest of gevat?

"Zelfs met een recept nooit twee keer hetzelfde bier"

De hop wordt achteraf uit het bier gevist en als kunstmest verkocht

De macht van de kringen

Daar waar de studentenkringen onlangs nog streden om de scepter van de looppiste, durven zij in het dagelijkse leven al eens de loopgraven in te kruipen voor het allerhoogste woord. Wie van de studentenkringen gooit tegenwoordig het meeste gewicht in de schaal? Een zoektocht naar de machtigste der studentenkringen, naar de luidste stem in het hele systeem.

PIETER HAECK |

Wanneer we de machtsverhoudingen van de kringen willen bekijken, moeten we eerst weten hoe zij überhaupt inspraak kunnen hebben in het universiteitswezen. Het orgaan waarin de kringen worden gegroepeerd is de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. LOKO wordt sinds het Participatiedecreet van 2004 beschouwd als de officiële studentenraad. Daardoor is de vertegenwoordiging in LOKO voor de kringen de voornaamste manier om inspraak te hebben in het bestuur van de universiteit.

Binnen LOKO ligt de finale beslissingsbevoegdheid bij de Algemene Vergadering (AV). Zij is dus het zenuwcentrum van de studentenmacht. De verschillende kringen lopen dan logischerwijs volop te bikkelen voor het hoogste woord in die AV. Binnen de

AV is het aantal stemmen waarover elke kring beschikt een ideale parameter voor de macht. Al wordt het verhaal daar sowieso wel een beetje *tricky*, aangezien stemmenverdeling al jaren een heikel punt is en recent ook werd onderworpen aan een ingrijpende hervorming.

Bovendien is het zo klaar als pompwater dat de kring met de meeste stemmen niet noodzakelijk aan het roer staat binnen de AV. De AV wordt gedomineerd door mensen met een x-factor, die beschikken over voldoende présence om hun willetje door te drijven. Zo heeft Bram Smits, kringcoördinator van Politika niet zozeer het maximum van de stemmen, maar wordt er wel gesidderd en gebeeft *when he takes the floor*.

SCHIJVEN

Even terug naar het formelere deel met de

hervorming van het stemrecht binnen de AV. Hoe ging dat juist in zijn werk? "Elke kring in de AV mag per achthonderd studenten een stemgerechtigde vertegenwoordiger afvaardigen naar de AV. Maximaal mag een kring beschikken over vier vertegenwoordigers," aldus Sanne Lambert, die voor de hogeschoolkring Oker de hervorming van het stemrecht opvolgde.

Een kleine blik op de statuten van LOKO wijst ons erop dat de schijf met studenten die een stem oplevert, vroeger een tikkeltje groter was. Toen had je pas voor duizend studenten een stem. "Vooral de grote kringen hebben bij de hervorming toegevingen gedaan. Zo zijn bijvoorbeeld Medica en ook Oker benadeeld en zelfs lichtjes ondervertegenwoordigd," vertelt Lambert.

Een scenario dat onrust door de faculteitskringen jaagt, is de integratie en wat dat voor effect zal hebben op de machtsverhoudingen. Wanneer een groot aantal opleidingen zal integreren of inkantelen in de universitaire structuren, lijkt het evident dat de machtsverhoudingen in de AV zullen veranderen. "De integratie zal er inderdaad voor

Jeugdparlement splitst BHV

In real life komt koninklijk bemiddelaar Johan van de Lanotte met één strijkijzer duidelijk niet toe om de plooiën tussen Walen en Vlamingen glad te strijken. De aanstormende generatie politici blijkt in het JeugdParlementJeunesse (JPJ) echter wel een compromis te kunnen vinden. Vorige week vrijdag werd de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde bijna unaniem goedgekeurd in de Senaat. Het woord "historisch" viel meermaals.

LIZE VANDERSTEEGEN & LAURENS CERULUS |

Vlak na de stemming viel voorzitter Riadh Bahri amper te pakken te krijgen. Een korte pauze bracht redding. "Dit jaar wordt het jeugdparlement voor de derde keer jeugdparlement georganiseerd. We willen op die manier jongeren de kans geven het democratisch apparaat beter te leren kennen. Maar wat we nog meer proberen is de dialoog levendig te houden, zowel binnen als buiten de gemeenschappen. We spelen in op de actualiteit en merken dan ook dat de communautaire onderwerpen, naast de ethische kwesties, het elke editie beter doen in de debatten," aldus Bahri.

INTENSIEF

Er zijn nauwelijks voorwaarden om je te kunnen inschrijven voor het JPJ: als je tussen 18 en 25 jaar oud bent en je schrijft een mooie motivatiebrief, kan je geselecteerd worden. Specifieke studies of kennis zijn geen vereisten. Loop je dan niet het risico om tussen een hele groep "politieke haantjes" te komen zitten? Bahri: "Die zijn er sowieso. Veel deelnemers doen een studie Rechten of Politicologie, maar er zijn evenzeer ook gewone leken. Iedereen krijgt vooraf een programmaboekje toegestuurd met allerlei informatiebronnen, maar tijdens de simulaties wijst het zichzelf vaak wel uit."

Senator Frederik Van den Bril ambieert geen politieke carrière, maar is er in het Jeugdparlement telkens weer bij. "De eerste keer dat ik meedeed met de simulaties trok ik grote ogen. Er ging een nieuwe wereld voor mij open: het zitten op de rode, stoffen zetels van de Senaat, de tweetalige vriendschappen die ontstaan, het leren werken met echte wetteksten. Pure waanzin. Uiteindelijk is het ook geen spel meer. Nog hevige discussies tijdens het avondeten? Het is geen uitzondering."

Als je meer dan alleen senator wil zijn, moet je wel al eens eerder hebben meegewerkt. Gedreven "minister" Magali Agbepa Muyumba vertelt: "Het werk is niet te onderschatten. We sleutelen gedurende maanden aan de wetsontwerpen die deze week in de commissies besproken worden. Al van bij het voorstel in de Senaat liggen we zwaar onder vuur door de deelnemende partijen. Je moet dus wel stevig in je schoenen staan om deze week heelhuids te overleven, net zoals je zeer flexibel moet zijn wat betreft het slaaptkort."

LEVENSECHT

Hoe het er in de parlementaire tempels in het echt aan toe

CHARLOTTE VAN DRIESSCHE

gaat, weet je pas als je zelf zitting houdt. Van den Bril: "Wat wij doen sluit voor een groot deel aan bij de realiteit, toch zijn er heel wat belangrijke factoren die bij ons uitgeschakeld worden. Zo is er hier geen verkiezingsdruk en durven wij daarom misschien sneller zeggen wat we werkelijk denken. Ook werken we niet met de bestaande partijen, maar kiezen de senatoren een kant op basis van interesse en ideologie, voorgesteld in een anoniem partijprogramma."

"Het is geen spel meer"

Het JPJ vergeet ook het bestaan van de vierde macht niet: tijdens de simulatie werkt een groep van een tiental journalisten aan dagelijkse journaals over de gebeurtenissen in de senaat. Van den Bril: "Dat toont aan dat de simulatie echt zoveel mogelijk factoren probeert in te rekenen. Omgang met de pers is een integraal onderdeel."

Het was een geëngageerde en boeiende bende, die de Belgische senaat vorige week onveilig maakte voor al wie de politiek schuwt. De jonge generatie. Soms radicaal tegendraads tegenover de oude garde, soms verdacht gelijkend op de bekende politieke klasse. En voor wie het beter kan: u voege daad bij woord, volgend jaar. *Same time, same place.* <http://www.jugdparlementjeunesse.be>

Nieuw in Leuven

Toen wij voor het eerst als student door de Leuvense straatjes liepen, was Yves Leterme nog cool en Michael Rasmussen een gerespecteerd wielrenner. Wij zochten onze weg door aula en Alma, deden ons best in college en fakbar, maar waren toch een beetje bang van dat grote monster genaamd "den unief". Hoe zit het dit jaar met de Benjamins van de K.U.Leuven?

PROEFEXAMENS

Als wij tijdens een rondje melancholische folkmuziek terugdenken aan ons eerste jaar aan de alma mater, proeven wij de euforische smaak van de overwinning. Niet alleen onze examens, maar ook onze proefexamens waren van een kwaliteit die geen voorgaande kende. Proefexamens? Onze alma mater was inderdaad zo vriendelijk om ervoor te zorgen dat je in de maand november al eens kan proeven van het universitair examensysteem.

Resultaten die daar worden behaald, zijn aan de meeste faculteiten niet bindend. Ze willen vooral de student bijsturen in zijn studeerproces. Al moet wel worden opgemerkt dat onder bepaalde voorwaarden en bij bepaalde faculteiten de proefexamens toch een invloed hebben op het resultaat van de januari-examens.

Hoe gaan studenten om met proefexamens? "Ik denk dat het belangrijk is dat je blijft met het "studeerklaar" houden van je studiemateriaal, zoals onderlijnen van de cursussen en zo," vertelt Cedric, eerstejaars rechten. Allemaal goed en wel, het feit dat de proefexamens dienen als peper in de reet voor een eerstejaars, maar gaat een eventueel goed of slecht resultaat niet vooral in het kopje kruipen? Wij weten nog hoe ons goede resultaat ons vooral wat in slaap deed dommelen, met alle gevolgen vandien.

Toch blijken niet alleen de proefexamens de studenten met de voeten op de grond te houden,

SOPHIE VERREKEN

ook het monitoraat heeft daar een bijzonder belangrijke taak in. "In het monitoraat zijn ze realistisch genoeg om ons voortdurend in te peperen dat zelfs bij een goed resultaat voor het proefexamen veel studie-ijver in december nodig blijft," verduidelijkt Cedric, die met een gerust hart uitkijkt naar zijn proefexamens. Hoe dan ook zullen er binnenkort hier en daar een zucht en een vloek worden geslagen vanwege de naderende proefexamens.

PIETER HAECK |

OPEN LESWEEK

Ondanks verwoede dooppogingen van de studentenkringen dwaalden vorig week grote roedels groentjes door de stad. De K.U.Leuven opende haar poorten en lessen voor haar studenten van volgend jaar. De laatstejaars van de secundaire scholen van de natie mochten drie dagen lang proeven van hun toekomst. Of het in de smaak is gevallen, vroegen wij aan twee Noord-Limburgse grietjes met dezelfde voornaam.

Valerie Hoogewys: «Ik vond het heel moeilijk te kiezen naar welke vakken ik wilde gaan kijken. Ik wist wel dat alles groot ging zijn, maar ik wist niet dat de profen een

microfoon zouden gebruiken.»

Valerie Spreeuwys: «Ik had geen verwachtingen op voorhand.»

Hoogewys: «We zijn echt gepeerd geweest. We moesten de bus naar Heverlee nemen. Daar bleek dat heel die campus in blokken opgedeeld was. Het nummer van het lokaal was niet genoeg om de les te vinden.»

Veto: Welke vakken hebben jullie gevolgd?

Hoogewys: «Markt en Prijzen en Statistiek. Ik ben nog heel even naar een practicum geweest, maar na vijf minuten ben ik weggegaan. We moesten nog opruimen op het kot waar we hebben gelogeed.»

Veto: Je begint al vroeg met lessen

skippen.

Hoogewys: «Eigenlijk hadden we een heel plan afgedrukt maar...»

Spreeuwys: «Ik heb maar twee van de vier lessen gedaan.»

Veto: Jullie hebben gewoon een week vakantie gehouden?

Hoogewys: «Dat is heel erg.»

Veto: Dat is niet erg. Gaan jullie nog aan andere universiteiten kijken?

Spreeuwys: «Ik kom hier gewoon eens kijken, ik ben niet van plan hier te komen studeren. Ik wil naar Hasselt.»

Hoogewys: «Ik ga ook nog eens in Gent kijken.»

GEERT JANSSEN |

Veto quizt (3) | Libertad Muziekquiz

Om de twee weken gaat Veto quizzen. Twee weken, wat is dat in een mensenleven? Sinds wij bij de grote brand in de Innovation gewond raakten – 22 mei 1967, een dag die letterlijk in ons vlees gebrand staat – kijken wij anders tegen het leven aan. Met berusting? Misschien. Maar vooral kalmer. Genietend, van de kleine dingen. Muziek sleepte ons door de moeilijke dagen in het brandwondencentrum toen wij enkel de albums van Roy Orbison en de films van Buster Keaton hadden.

JELLE DEHAEN |

Toen wij dinsdag de Libertad, een café in de Muntstraat, binnenwandelden voor de wekelijkse muziekquiz zagen wij eerst het blonde meisje dat ons ooit half afwees. Dat deed pijn. Minder pijn dan ons geschroei-de lichaam in '67, maar prettig was het niet. Wij mompelden een verwarde groet en haastten ons naar ons gezelschap voor een muziekquiz over harten die werden

gebroken en verlangens die niet werend ingevuld.

Ons gezelschap besprak vooraf hoopvol zijn eigen kwaliteiten. Eentje wist veel over metal, twee anderen waren kenners van poprock en een vierde zong regelmatig Händel. Zoals altijd was de Libertad aardig gevuld met hippe lieden en sigarettenrook. Net voor tien gaf een aantrekkelijke deerne – ons hartzeer waren we al vergeten – ons zeven blaadjes met daarop hoofdzakelijk foto's van bands als The Beach Boys, The Stooges en meer obscuur grut. De quiz bestond uit 23 liederen waar rond vragen moeten beantwoord worden.

Het eerste liedje stond zo luid dat een gesprek onmogelijk was. De muziekquiz van de Libertad is een postmoderne beschouwing op de onmogelijkheid van communicatie. Ooit moesten wij toezien op 5.000 Chinezen – wat overigens geen correcte nomenclatuur is, Chinese Belg is beter – die treinsporen bouwden. Toen konden wij ook nauwelijks communiceren en stierven er 1.300 aan de tering en de dysenterie. Daarenboven werd op het tapijt in onze barak

geplast. Wat voor God staat zoiets toe?

AFGELAPT

De prijs voor wie de quiz wint, was zoals altijd een gratis rondje. Toen wij de andere teams monsterden – het waren er een stuk of zes – zagen wij een groepje van vijf mannen waarvan er eentje een hoed droeg. Wij herkennen concurrentie dadelijk. Wij zijn roofdieren en wij bouwen een feest-

maal met de lijken van onze prooien. Onze teamnaam was Veto 2000, omdat wij futuristisch zijn, net als onze lay-out.

Het eerste nummer van de quiz was van Johnny Cash, het laatste van Bad Religion. Johnny Cash stierf op 71-jarige leeftijd, veel te jong, net zoals zovele goede

jongens van zijn generatie bij Khe Sanh, Langdok en Hill 364. Er waren geen songs van The Eagles. Dat komt goed uit want wij haten de *fucking* Eagles.

"Ik voel de bas in mijn ballen," riep onze redactiesecretaris op een bepaald moment. Onze redactiesecretaris schreeuwt vaak. Over de protestanten, de bendes van de paap en het nihilisme. Uiteindelijk werden wij tweede, na de groep van de gehoe-

Wij bouwen een feestmaal met de lijken van onze prooien

de man. "We deden toch ons best," sprak een meisje uit onze groep. Ons best? Ons best? *Losers* doen hun best. Winnaars gaan naar huis en hebben seks met de *prom queen*. Wij hebben ons *er ene afgelapt*. Dat mag op *Veto*, zolang het maar na de kantooruren gebeurt.

De Jeugd van Tegenwoordig | Heerlijk hersenloos

Een publiek waarvan geen enkele arm beneden blijft als om het tegendeel gevraagd wordt, is een zeldzaam gegeven in de muziekwereld, maar een zekerheid bij De Jeugd van Tegenwoordig. Deze jongens hebben een patent op het makkelijkst op te geilen publiek of gewoonweg op de geilste nummers.

CEDRIC HAUBEN |

Een discotrunkversie van *Shenkie* bleek hét recept om een heel Depot mee te krijgen. Meer dan twee keer twee woorden waren er niet nodig om het toegestroomde volk de rest van het nummer zelf te laten brullen. De toon was gezet voor de rest van de avond.

Op 26 november komt hun nieuwste plaat *De lachende derde* uit en dus werden enkele nummers daaruit geserveerd bij wijze van teaser. Deze klinken op weinig vlakken anders

Zijn het de drugs of blijvende breinschade?

dan al het voorgaande en vielen dus wat ons betreft even goed te pruimen. Hun jongste single *Sterrenstof* werd reeds op hetzelfde enthousiasme onthaald als kleppers à la *Hollereer* of *Watskebur!*.

WILLIE'S STICKIE

De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat we in België zonder echte rapcultuur zitten. Maar moeten we dat betreuren? Dat we groepen van dit kaliber importeren is daar een rechtstreeks gevolg van. De Jeugd is een unicum in de Lage Landen en hun schare fans stort zich dan ook bij elke passage op de beschikbare kaartjes, waarvan een uitverkocht Depot getuigt.

We willen onze hand niet in het vuur steken voor de studies die deze jongens genoten hebben. Hun teksten getuigen van een niet al te hooggeschoold karakter en op het Groot Dictie der Nederlandse Taal zullen ze waarschijnlijk geen beestig goed resultaat halen, maar toch blijken er in studentenstad Leuven meer dan genoeg personen bereid een concert lang hun verstand op nul te zetten voor deze *nikkers*.

In welke mate hun on-stagegedrag te verklaren valt door de hallucinatoire middelen, dan wel door blijvende breinschade dientengevolge, valt moeilijk vast te stellen. Willie Wartaal was alvorens zijn autobiografische *Deze donkere jongen komt zo hard* in te zetten, allesszins niet te beroerd om een stickie te delen

met een fan. Zei er iemand iets over een rookverbod in de zaal?

KWARTET KLOJO'S

Als flarden van hun muzikaliteit u op de radio al weten te overtuigen dan drijft de extra toegevoegde cocktail van vette beats en spontane *rhymes* bij een liveperformance waarschijnlijk ook u tot waanzin. Het maken van twee apar-

te conclusies is onvermijdelijk. Objectief gezien is dit weinig meer dan een dj-producer die net nuchter genoeg weet te blijven om op het juiste moment de juiste platen op te zetten, en drie kerels die daar op de maat doorheen lallen. Maar subjectief zagen wij een kwartet klojo's die er ook hier weer een feestje van wisten te maken waar zelfs het gros van de aanwezige flexe sletjes niet op had durven hopen.

CAROLINE DE CONINCK

Verken Leuven via De Kotroute

Wie dwaalt er nooit doelloos rond in de Leuvense straten? Wij alvast wel, en op een van onze tochten werd onze aandacht getrokken door grote gele affiches. Op 9 november kan u slenteren met een missie: De Kotroute. Bij dezen een ontsluiting van wat u te wachten staat.

FRANK PIETERMAAT |

Dinsdagavond worden de deuren van vijftien koten in Leuven speciaal voor u en uw gezelschap gratis en voor niks op een kier gezet. Je kan er terecht voor gevestigde namen, maar ook voor heel wat jong aanstormend talent in de kunst- en muziekwereld.

Voor de geboorte van De Kotroute gaan we terug naar het gedachtegoed van Marcel Broodthaers. Die beeldende kunstenaar stelde zich voor bij het museum als instituut. Hij vond kunst ook perfect passen in de tuin of huiskamer. Die gedachte inspireerde de jongeren van AmuseVous om kunst tentoon te stellen in studentenkot en zo werd in 2008 De Kotroute geboren.

Dit jaar is er niet zomaar een Kotroute, maar een heuse Kotroute à la Burlesque. Denk bij burlesk vooral

aan *Moulin Rouge*, pin-ups, pluimen, glitter maar ook een goede dosis humor. Om je helemaal in de sfeer te brengen, worden in dat kader een aantal optredens en activiteiten voorzien.

PROGRAMMA

Het startschot voor de Kotroute wordt dit jaar gegeven om 19 uur in museum M. Voor de gelegenheid is de toegang tot M de hele avond gratis voor cultuurkaarthouders en betaal je zonder cultuurkaart slechts drie euro. Voor deze spotprijs kan je onder andere de tentoonstelling over de Bijbel van Anjou bezoeken.

Ook 's Meiersstraat 5, waar LOKO en Veto huizen, verwelkomt de bezoekers van De Kotroute. Daar wordt je getraakteerd op een bronzen beeld. Maar de uitschieter - in de lijn van het thema - is de show *Revue à la Burlesque* in de binnentuin, met een

resem optredens, waaronder buikdanseres Nefertari, de Puccini Sisters, die twee jaar geleden opgericht werden naar aanleiding van de Kotroute, en vele anderen.

NAAKT

Tijdens De Kotroute kan je — *what's in a name* — in heel wat koten. Zo bijvoorbeeld in de Koning Leopold I-straat. Hier presenteert Danny Van Der Elst, een jonge Belgische fotograaf, een selectie uit zijn werk, met ook portretten van enkele studentes kunstwetenschappen.

Ook een aanrader is *Burlesque* in de Mechelsestraat 37. Daar staat een burleske danseres, drag queen of andere performer model en steken tekenars elkaar live de loef af met hun tekenkunsten. In nummer 37 kan je livedemonstraties bekijken en zelf ook je tekenkunsten testen. Daarnaast zijn er nog meer dan dertig andere artiesten die absoluut de moeite waard zijn.

Wie na alle kunst en cultuur geen zin heeft om de avond vroeg af te sluiten kan nog terecht in STUKcafé, waar de afterparty gepland staat.

GEERT JANSSEN

Klinkende culturele beloftes

Op 25 oktober werd op het stadhuis het Leuvense Cultuurcharter 2010-2020 ondertekend door onder andere burgemeester Louis Tobback (sp.a), rector Mark Waer en schepenen van Cultuur Denise Vandevort (sp.a). De stad, de universiteit, de hogescholen en de Leuvense cultuurhuizen gaan daarmee een verregaande samenwerking aan op het vlak van kennisuitwisseling, communicatie en organisatie.

LINDE SMEETS |

Het Leuvense Cultuurcharter 2010-2020 is de uiting van de talrijke reeds bestaande contacten, banden en losse samenwerkingen tussen de cultuuractoren van Leuven, die nu geformaliseerd worden voor de toekomst. Officieel luidt het dat de partijen zich ertoe verbinden het gezamenlijk cultuurbeleid vorm te geven en het Leuvense Cultuurplatform op te richten. Dat laatste zal dienst doen als denktank, communicatieorgaan en

ontwikkelaar van overkoepelende projecten. Op die manier wil de Leuvense creatieve klasse via een gezamenlijk denken en doen komen tot "cultuurmomenten die net dat ietsje meer brengen". De cultuurhuizen die mee in het Charter stappen zijn STUK, Het Depot, museum M, 30CC en tPAKT.

CULTUURKAART

In het Cultuurplatform zullen in totaal 14 vertegenwoordigers van de belangrijkste Leuvense cultuuractoren

zitting hebben. 2 zitjes daarvan gaan naar de K.U.Leuven maar ook de 3 hogescholen — Groep T, het Lemmensinstituut en de KHLLeuven — krijgen elk 1 zitje. Verder krijgt de Leuvense overkoepelende studentenraad LOKO 1 zetel. Ook studenten mogen in dit kader dus hopen dat het Leuvense culturaanbod voor hen zeker even boeiend en betaalbaar zal blijven.

Cultuurbeleidscoördinator van Leuven Steven Dusoleil: "We zijn als sector al een tiental jaren aan het bouwen. Verschillende tussenstappen hebben geleid tot meer en meer gezamenlijke projecten, kleinschalig en grootschalig. Er werden onder meer afspraken gemaakt rond thema's als programmering, prijzenbeleid en het aanbod voor studenten. Een belangrijk gegeven hier is de

gloednieuwe Cultuurkaart voor studenten, die ervoor zorgt dat ze op een voordelige manier kunnen deelne-

De K.U.Leuven wil het voortouw nemen op cultuurgebied

men aan het rijke en kwalitatieve aanbod dat we bieden. Meer dan vijftien organisaties werken mee, een lijst die ongetwijfeld nog zal groeien. Reeds zesduizend studenten schaf-

ten zich die kaart aan."

VOORTOUW

Volgens voorzitter van de Commissie Cultuur van de K.U.Leuven Martinus Buekers, wil de K.U.Leuven het universitaire voortouw nemen in het domein van de cultuur. "Dat binnen de context van een universitaire vorming de focus ook ligt op het terrein van het artistieke, is niet verrassend. Integendeel, een evenwichtige vorming is net mogelijk dankzij de inbreng van culturele elementen en beschouwingen over de kunsten. Op die wijze kan de universiteit haar eeuwenoude missie blijven voortzetten en de professionele opleiding integreren in een brede ethische, culturele en sociale vorming."

In welke mate is het

Sneak preview Submarino

De motor draait/de baby huult/een vogel schreeuwt/de dag begint/en de snelweg suist. Slechts Spinvis, die immer onvolprezen bard van weldenkend Nederland, begrijpt werkelijk het Deense donkere verdriet van Thomas "Festen" Vinterberg. Dat we er zelf nog woorden aan vuil maken, moet u ons maar vergeven.

SARAH VAN BULCK |

In *Submarino*, de nieuwe film van regisseur Thomas Vinterberg, lijdt Nikolaj aan het leven. Hij woont teruggetrokken in een smerige flat in Kopenhagen. Hij heeft in de gevangenis gezeten. Omdat mensen in elkaar slaan in Denemarken niet mag. Nicks moeder sterft aan langdurig alcoholmisbruik en zijn verkloze broer is alleenstaande vader. Nick komt uit Scandinavië's smerigste gezin. Hij drinkt er nog eentje op. En als hij nog een pintje op heeft, is hij bijna vergeten hoe hij als tiener te dronken was om voor zijn tweede babybroer te zorgen.

Dat weet Ivan, Nicks ex-schoonbroer met een tekort aan liefde, niet. Hij wordt opgevangen door de scharrel van Nick, die eigenlijk diens grote liefde is. Ze biedt Ivan een luisterend oor en vele andere lichaamsdelen. Dat vindt Nick niet leuk en ook Ivan kan eigenlijk niet zo goed om met die nieuwe overvloed aan aandacht. Hij doet dingen die in Denemarken niet mogen.

Ook de broer van Nick beleeft wat een mooie romance had kunnen worden. Dat mag in Denemarken, maar toch wordt hij geplaagd door de plaatselijke kinderbescherming. Die hebben een probleem met zijn drugsverslaving. Dat houdt zijn zoonje echter niet tegen in zijn vader een held te zien. Helden blijven niet heldhaftig.

VERLEIDELIJK ONAANGENAAM

Submarino, een synoniem voor de marteltactiek waterboarding, is de aarzelende terugkeer van Vinterberg na een stilte van drie jaar. Het script is gebaseerd op het gelijknamige boek van de nobele onbekende Jonas T. Bengtsson.

Wie Vinterberg zegt, zegt uiteraard *Festen*. Hij gooide er hoge ogen mee nadat hij DOGMA 95 oprichtte met Lars von Trier. Het decennium erna leek hij echter te verdwalen in zijn succes. Maar hij is behoorlijk uit zijn midlifecrisis gekropen. In zijn nieuwe film zitten we terug in de verleidelijk onaangename wereld van duistere verhalen, nooit te boven gekomen jeugdtrauma's en de vervloekte gehechtheid aan familie.

"De kerk van het Dogmagelooft" heeft hij naar eigen zeggen verlaten, maar zijn beelden blijven heerlijk donker, benauwd en grauw. Ook het acteer niveau ligt hoog. Vooral het spel tussen Peter Plaugborg en Gustav Fischer Kjærulff als vader en zoon doet vergeten hoe melig hun personages soms zijn.

Want, hé, *Submarino* is echt behoorlijk. Keurig. Maar Vinterberg kan nog meer. Wie *Festen* kan regisseren en meeschrijven, zou zijn toevlucht niet moeten zoeken tot flauwe grappen en ingewikkelde maar voorspelbare verhaallijnen. Die mag zijn kijkers het vuur aan de schenen leggen en het ijs in het hart. Dat hij het nog steeds in zich heeft, bewijst zijn beginscène wel.

Steekkaart:

Regie: Thomas Vinterberg

Cast: Jakob Cedergren, Peter Plaugborg, Gustav Fischer Kjærulff

Duur: 105 minuten

Release: 17 november 2010

Kort: Deens gespuis is *in the end* één brok liefde.

Playgroundfestival in STUK

Tot vrijdag is STUK het walhalla voor kunstminnend grut allerhande. Het Playgroundfestival biedt u de mogelijkheid om kennis te maken met zogenaamde "live art". Qué? Omdat wij ons evenmin iets concreets konden voorstellen bij deze term, grasduinden wij voor u door het omvangrijke aanbod en maakten wij een uiterst subjectieve selectie van onze favorieten. Geen dank!

MARIJKE VAN GEEL |

Het festival, dat dit jaar voor de vierde keer wordt georganiseerd, omschrijft zichzelf als "het speelterrein waar podiumkunsten en beeldende kunsten elkaar ontmoeten". Het programma omvat twee grote delen, enerzijds een deel podium en anderzijds een deel expo. Playground zou natuurlijk Playground niet zijn als het niet koppig zijn voeten zou vegen aan deze indeling. De schemerzone tussen performance en tentoonstelling is waar het festival op mikt.

Voorstellingen uit het podiumgedeelte hebben bijvoorbeeld niet noodzakelijk een podium. Zo vormt Bibliotheek Tweebronnen het decor voor Mette Edvardsens levende bibliotheek. Daarin transformeren acteurs in boeken, die uitgeleend kunnen worden en heelder passages uit het blote hoofd ten berde brengen. Voor de avonturiers is er ook nog *Symphony of a Missing Room* waar u, begeleid door een hoofdtelefoon, op safari gaat door museum M.

GIRAFFEN EN TWEELINGEN

Evenzeer de moeite is de voorstelling *White Out*. De toeschouwer reist mee door een miniatuurfilmset via een camera en livesoundtrack en wordt zo meegezogen naar een bevreemdende

"Het speelterrein waar podiumkunsten en beeldende kunsten elkaar ontmoeten"

vierde dimensie waar naaimachines en giraffen het voor het zeggen hebben. Geestverruimend, dat zeker! Voor een oldschoolvoorstelling in een gewone zaal met zetels en podium moet u bij *Showroomdummies* zijn. Hoewel, trefwoorden als "sexy duister ballet" in combinatie met etalagepoppen doen vermoeden dat dit toch op iets anders zal uitdraaien.

Het tentoonstellingsgedeelte omvat op zijn beurt exposities in, rond, op en onder STUK en is — niet

geheel onbelangrijk — volledig gratis. Fans van het koningshuis kunnen wij alvast van harte *Leaving the Public* van Denicolai & Provoost aanraden. Het duo zorgde voor een setting waar uw stoutste dromen wel eens zouden kunnen uitkomen. Naast sculpturen vallen er ook verschillende video-installaties te ontdekken. Wij waren vooral gefcharmeerd door *Actions at Home*, een video met simpele maar absurde miniacties die een vette grijns op ons gezicht en dat van onze

medetoeschouwers toverde. Het werk van Candice Breitz is zeker ook de omweg waard. *New York New York* is een video-installatie opgebouwd rond identieke tweelingen die elk een al dan niet fictief personage neerzetten tijdens een performance.

Voor de echte diehards ten slotte, sluit het festival op vrijdag af met *The manifold (after)lives of performance (II)*, een symposium over de manier waarop kunstinstellingen omgaan met liveperformances.

SOPHIE VERREYKEN & JELLE DEHAEN

Gevoelige M(ensen)

Braakland/ZheBilding speelt deze week de voorstelling "Gevoelige Mensen" in museum M. Het verhaal van een groep thirtysomethings die op een scharnierpunt in hun leven staan. Hun paden kruisen elkaar, en voor het eerst voelen ze dat ze ergens bij horen. Ze raken echter meer en meer vervreemd van de samenleving.

FILIP TIELENS |

Adriaan Van Aken schreef dit stuk over de lotgevallen van een tussengeneratie. Eens de dertig gepasseerd, en het leven stilaan in een definitieve plooi komt te liggen, slaat de twijfel bij de hoofdpersonages uit *Gevoelige Mensen* toe. Is het de schrik om vastgeroest te raken? Het besef dat de voorbije jaren voorbij geraasd zijn en nooit meer terugkomen?

Feit is dat hun leven in een stroomversnelling raakt bij hun ontmoeting. De personages, die zichzelf omschrijven als gevoelige mensen, willen zich enkel laten aanspreken met de

eerste letter van hun naam. Dat suggereert meteen een geheime sfeer, alsof de rest van de maatschappij zich niet moet moeien met hun geheime leven. De grens met een sekte ligt op de

Wat hebben ze over voor elkaar?

loer. Wat hebben ze over voor elkaar? Zullen ze doorgaan tot de dood?

LOUIS' LIEVELING

Om dat te weten, moet u vooral zelf gaan kijken. En daarvoor hoeft u zelfs niet naar een theaterzaal. *Gevoelige Mensen* speelt immers in Museum M.

Het is een primeur voor Braakland/ZheBilding, ook al is dat collectief niet aan zijn proefstuk toe wat locatietheater betreft. Zo speelde het vorig seizoen *Naast*, een monoloog opgebouwd uit Leuvense verhalen, op de bovenste verdieping van de Sint-Pieterskliniek. Ook Bibliotheek Tweebronnen, de Molens van Orshoven en alle andere Leuvense zalen zijn geen onbekend terrein voor dit muziektheatergezelschap. Burger-vader Tobback is blijkbaar fan, want hij benoemde het collectief samen met FABULEUS tot stadstheatergezelschap.

Cultuurcharter iets nieuws en niet het louter formaliseren van wat reeds was? Voorlopig geen zekerheden, maar klinkende beloftes werden gemaakt en wij zullen de sector daar aan houden. Leuvense schepen van Cultuur Denise Vandevort ziet in het Cultuurcharter de start van een nieuw avontuur, van nieuwe en grotere ambities, van een samen sterker zijn. Ze doet alvast een concrete belofte: het op poten zetten van een boeiend Thomas Morejaar in 2016.

UTOPIA

Vandevort: "Een van de eerste projecten die we vandaag lanceren is het cultureel evenement Utopia dat in 2016 wordt gerealiseerd. In dat jaar zal het vijfhonderd jaar geleden zijn dat het boek *Utopia* van

Thomas More werd uitgegeven in Leuven door drukkerij Dirk Martens. Naar aanleiding van die verjaardag willen we samen een grote tentoonstelling organiseren die de trekker zal zijn van vele culturele activiteiten. We willen daar de hele stad in betrekken: de culturele partners, socioculturele en andere verenigingen, buurtcomités en wijken, scholen. Noem maar op."

Deze prestigieuze opgevatte tentoonstelling is een samenwerking tussen het Studiecencentrum voor Middeleeuwse Kunst van de K.U.Leuven en museum M. Naar verluidt zal ze meerdere aspecten van de West-Europese verkenning van "de wereld rond 1516" belichten. En nu maar hopen dat Louis Tobback een baard à la Karel V gaat kweken.

Splinter | Op je strepen staan als jobstudent

Je zou wel eens kunnen verschieten, als je van mening bent dat iedereen een basisintuïtie gerechtigheid bezit. Want gerechtigheid en juridische feeling zijn soms ver zoek. Je moet al een hoop rechtsregels, -procedures en/of -experten kennen om gerechtigheid op te leggen. Gelukkig is de consument goed beschermd in het geval dat net zulke mensen met een juridische lacune jouw geld moeten uitbetalen. Iedereen komt vroeg of laat wel onterecht in een benadeelde positie, waarin je geen gehoor blijkt te krijgen. Dat deze case-study hun assertiviteit moge induceren.

Zoals menig student ben ik aan het eind van het academiejaar geregeld blut. En dan moet er gewerkt worden. Afgelopen zomer werkte ik voor de tweede maal dankzij het uitzendbureau Tempo-Team in de Danone-fabriek in Rotselaar. Een leuke werkplaats met sympathieke werknemers en all-you-can-eat-yoghurt. Zwaar werk in een frigo, maar met een navenant loon. Echter, dit jaar kreeg ik opeens 140 euro minder, wat net de

moeite is om op zoek te gaan naar de oorzaak van dit euvel. Ondanks mijn vriendelijk gestelde vraag, werd ik ontvangen als een hardnekkige vlek. Niet alleen was een klantvriendelijke toon compleet zoek, het uitzendbureau ontweek haar verantwoordelijkheid dat het een lieve lust was. Ik werd meermaals vakkundig, maar uiterst onbeleefd, afgewimpeld: die mensen hadden dat nog gedaan, zoveel is duidelijk. Ik moest denken aan mijn collega-jobstudenten die via familie in dezelfde fabriek werkten, en die om evidente redenen niet durfden te klagen.

MUSKUSRAT

Iemand moest hen een stem geven. Na een overdosis yoghurt ambieerde ik geenszins om weer voor Danone te werken. Ik verkeerde dus in een perfecte positie om Tempo-Team Leuven, en hun medewerkers met de charme van een uit de kluiten gewassen muskusrat, eens duidelijk te maken dat ze hun afspraken dienen na te komen. Hoewel door een KB van

vorig jaar de job wat minder betaalt, hebben zij hun contract niet aangepast en gaven ze de jobstudenten nog steeds de contracten van vorig jaar. Enkele redenen zoals "die moesten eerst op" of "een computerfout" zijn humoristisch en kortzichtig. "Je verdient toch al genoeg" en "je bent de enige die het opmerkte" zijn evenmin rechtsgeldig. Door hun botheid was ik vastberaden.

Gelukkig ken ik twee juridische experts in contracten. Met een uitgebreid juridisch discours stapte ik ten leste male naar Tempo-Team op het Ladeuzeplein. De officemanager wist mij deze keer te vertellen dat ze toegaf dat er een fout was gebeurd, maar dat die niet zou worden terugbetaald omdat het een eenmalige fout betreft. Zoals ik reeds zei, geen enkel vleugje feeling voor gerechtigheid. Daarna werd ik nog getraakteerd op een honend "u doet maar wat u juridisch nodig acht, maar u zal toch niet winnen tegen ons bedrijf", vooraleer weerom de deur gewezen te worden.

STEEN

Gesterkt door de Bijbelverhalen van mijnheer pastoor indertijd, voelde ik mij als David tegen Goliath. Klaar om te procederen indien nodig, zocht ik mij een steen in de vorm van een aangetekend schrijven, richtte die naar mijnheer Tempo-Team te Brussel en zowaar ik zeg u, het Recht heeft gezegevierd. De uitvoering ervan is echter een ander paar mouwen. Hoewel de brief, waarin ze beloven te zullen betalen, is aangekomen, heb ik echter nog geen cent gezien. Maar aangezien er een rente staat op achterstallige betalingen, mogen ze daar nog even mee wachten. Want op een job via Tempo-Team volgende zomer, zal ik alvast niet hoeven rekenen.

MICHAËL CLOOTS |

Een Splinter is opiniestuk door een Vetomedewerker ten persoonlijke titel geschreven.

Lezersbrief | De K van de K.U.Leuven

De voorbije maanden werd een discussie geopend rond de 'K' van de K.U.Leuven. Een lovenswaardige stap van het bestuur. Toch bestaat het risico dat de discussie vervalt in een zwart-wit tegenstelling tussen "het starre instituut" en "de christelijke waarden".

Ik denk dat de reflectie voornamelijk één doel moet hebben: nadenken over de manier waarop wij als universiteit katholiek willen en kunnen zijn. Deze vraag naar innerlijke reflectie zou prioritair moeten zijn ten opzichte van platte statements over de hiërarchie van de kerk. Ik zou het niet goed vinden om omwille van de sociologische realiteit en de heersende afkeer van een oud instituut de K te schrappen. Dan zouden we onze naam van "kritische universiteit" oneer aandoen!

Hoe dan wel denken over de K? Ik denk dat een eerste belangrijk element een reflectie rond eigen identiteit en gemeenschapsopbouw is. Als de K wegvalt, verliezen we een deel van onze eeuwenoude identiteit. De vraag is natuurlijk wat we ermee winnen? Ik merk dat mensen en gemeenschappen vandaag de dag steeds meer nood hebben aan een duidelijke identiteit, die niet vervalt in 'meer van hetzelfde', 'een universiteit zoals alle anderen'. De Fransen lijken zelfs hun katholieke identiteit terug te omarmen om de immigranten toch maar als geen echte Fransen te moeten beschouwen.

Het gaat er voor mij wel telkens om een 'open identiteit' te vormen. Het is een moeilijke balans tussen anderen uitsluiten in naam van de eigen identiteit, en opgaan in het algemene omwille van een vals gevoel van 'respect' voor de andere. Echt respect voor elkaar bestaat er pas als ieder zijn identiteit vrij mag uitdrukken.

Waarom 'moet' de identiteit van de K.U.Leuven dan katholiek zijn? De belangrijkste reden is misschien wel dat iedereen vanuit onze concrete katholieke identiteit tot nadenken wordt gestemd. Op een 'gewone' universiteit wordt volgens mij onvoldoende van de leden verwacht om over levensbeschouwing na te denken. De psychologen zullen de eersten zijn om te bevestigen dat een levensvisie van cruciaal belang is voor het welzijn van elk individu. Op het moment dat de instrumenten wegvallen om levensvisie en cultuur te bevragen, dreigt het monopolie. We weten van hetatholicisme en de christenheid hoe schadelijk zo'n monopolie kan zijn, zoals we vandaag merken wanneer aartsbisschoppen met ongepaste arrogantie spreken.

Dat brengt mij bij een volgend punt: volgens mij zijn we in staat te leren uit onze fouten. Als katholieken hebben we zo'n zwaar verleden dat onze identiteit naast trots ook schroom kent. En dat is een gezonde eigenschap, op die manier kunnen we de ander

écht respecteren en ook van de ander verwachten dat ze ons écht respecteren. Ik weet wel dat er bisschoppen en pausen zijn die zich in hun paleis in de hemel wanen, en waar alle schroom wegvalt. Maar daar komt juist het belangrijke besef: wij zijn ook kerk! Wij mogen ook een katholieke visie uitdragen. We moeten ons niet eerst afzetten van het instituut om dan pas kritiek te geven, we kunnen beter van binnenuit verandering proberen brengen.

Wij moeten niet alleen een kritische universiteit zijn binnen de kerk, de kerk moet ons ook kritisch kunnen bevragen. Rector Pieter De Somer was zich destijds ten volle bewust van de tegenstellingen tussen bepaal-

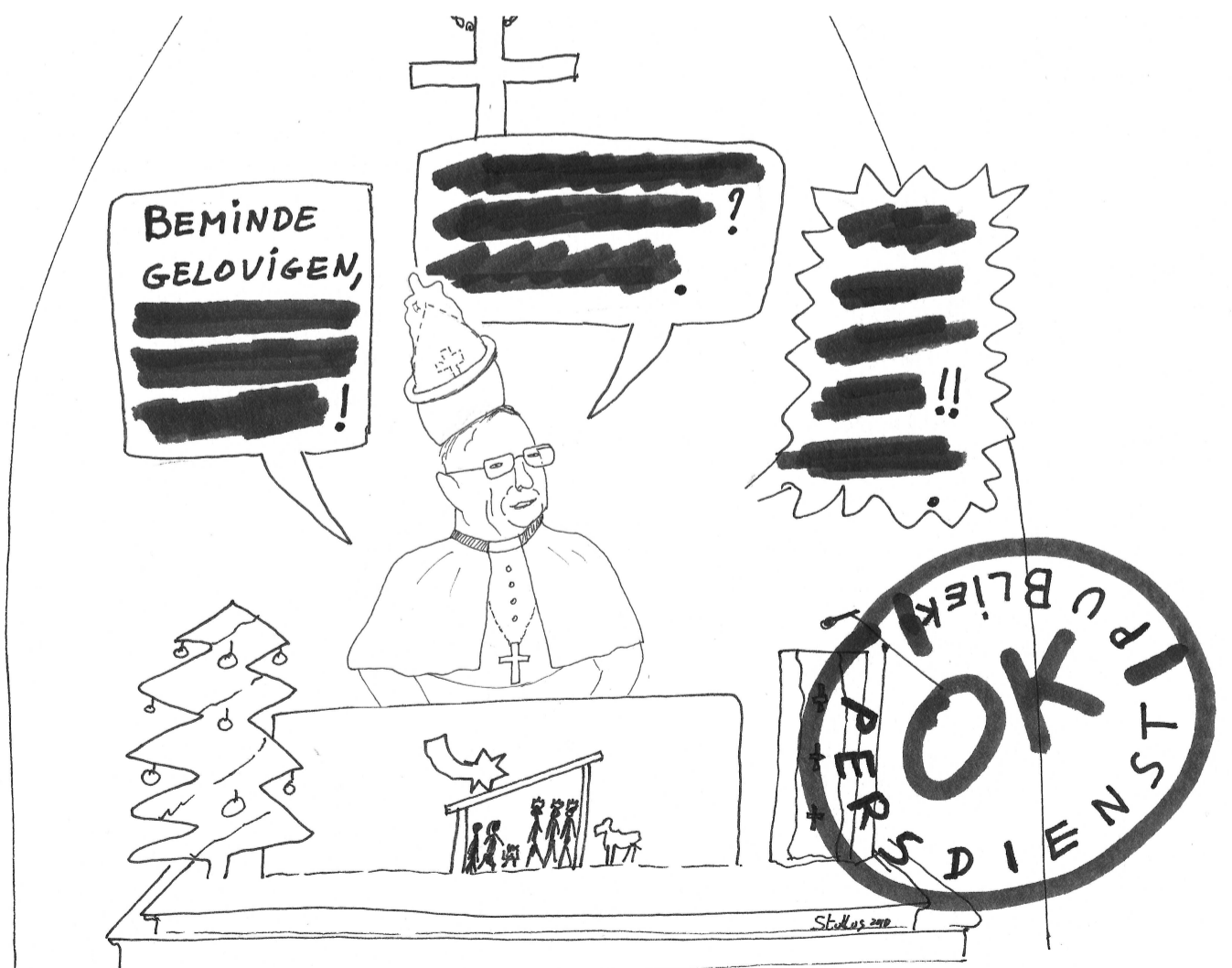
de wetenschappelijke praktijken en de katholieke visie. Het is goed dat die visie ons onderzoek bevrucht. Ik zeg niet dat we het eens moeten zijn met die visie, wel is het goed ons bewust te zijn van het feit dat we op bepaalde momenten anders met bepaalde waarden omgaan, zonder te vervallen in een ethisch indifferentisme waarbij gelijk welk onderzoek zondermeer mag en kan.

Tot slot nog een concrete bedenking. Ik merk dat het Metaforum de leiding heeft over het debat, wat ik op zich een goede zaak vind. Ik kan echter alleen maar hopen dat er voldoende theologen betrokken worden in het debat. Het is namelijk zo dat vele van

onze professoren expertise hebben inzake de thema's die worden bediscussieerd.

Het is verkeerd te denken dat theologen er alleen zijn om de standpunten van het vaticaan uit te leggen of te verdedigen! Nee, theologen – en vooral die in Leuven – zijn er om met dezelfde wetenschappelijke methodes kritiek te geven op verouderde visies, alsook om de wereld te bevragen vanuit een gelovig perspectief. Dat is wat niet alleen theologen, maar ook onze Katholieke Universiteit Leuven vandaag moet doen, zonder daarbij te vergeten dat theologen déél uitmaken van diezelfde Universiteit.

BRUNO SPRIET |

Kerstviering Leonard

Cultuurkalender

DINSDAG 09/11

We are scientists + Arquettes
muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Benjamin Adorno van De Tijd
theater — om 20u00 in 't
Wagehuys (www.30cc.be)

Playground
podium- en beeldende kunstenfes-
tival — doorlopend in STUK
(www.stuk.be)

Up High Collective
muziek — om 23u00 gratis in
STUKcafé (www.stuk.be)

WOENSDAG 10/11

**Brownwood Night met Gilles
Peterson, Baloji & Ghostpoet**
muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

**Symposium theater & filosofie van
het Hoger Instituut Wijsbegeerte &
Centrum Cultuur & Filosofie
KULeuven**

lezing & panelgesprek — om 14u00
op inschrijving in het Hoger Insti-
tuut Wijsbegeerte (www.30cc.be)

Wittgenstein van De Tijd
theater — om 20u00 in 't
Wagehuys (www.30cc.be)

**Rigoletto van Giuseppe Verdi door
Stichting Internationale Opera
Producties**

opera — om 20u00 in de Schouw-
burg (www.30cc.be)

Playground
podium- en beeldende kunstenfes-
tival — doorlopend in STUK
(www.stuk.be)

**Reisconcert 2010 van het
KULeuven Universitair Symfo-
nisch Orkest**

muziek — om 20u00 in aula Pieter
De Somer (www.usoleuven.be)

DONDERDAG 11/11

**Showroomdummies van Gisèle
Vienne & Etienne Bideau-Rey**
dans — om 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Playground
podium- en beeldende kunstenfes-
tival — doorlopend in STUK
(www.stuk.be)

VRIJDAG 12/11

**Vertov, l'uomo con la macchina da
presa van Buscemi & the Michel
Bisceglia Ensemble**

muziek — om 20u00 in de
Schouwburg (www.30cc.be)

Playground
podium- en beeldende kunstenfes-
tival -doorlopend in STUK
(www.stuk.be)

**Reisconcert 2010 van het
KULeuven Universitair Symfo-
nisch Orkest**

muziek — om 20u00 in aula Pieter
De Somer (www.usoleuven.be)

ZATERDAG 13/11

Ben l'Oncle Soul
muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Herman Van Veen
muziek — om 20u00 in de
Minnepoort (www.30cc.be)

Blow Out op clubSTUK
muziek — om 23u00 gratis in
STUKcafé (www.stuk.be)

ZONDAG 14/11

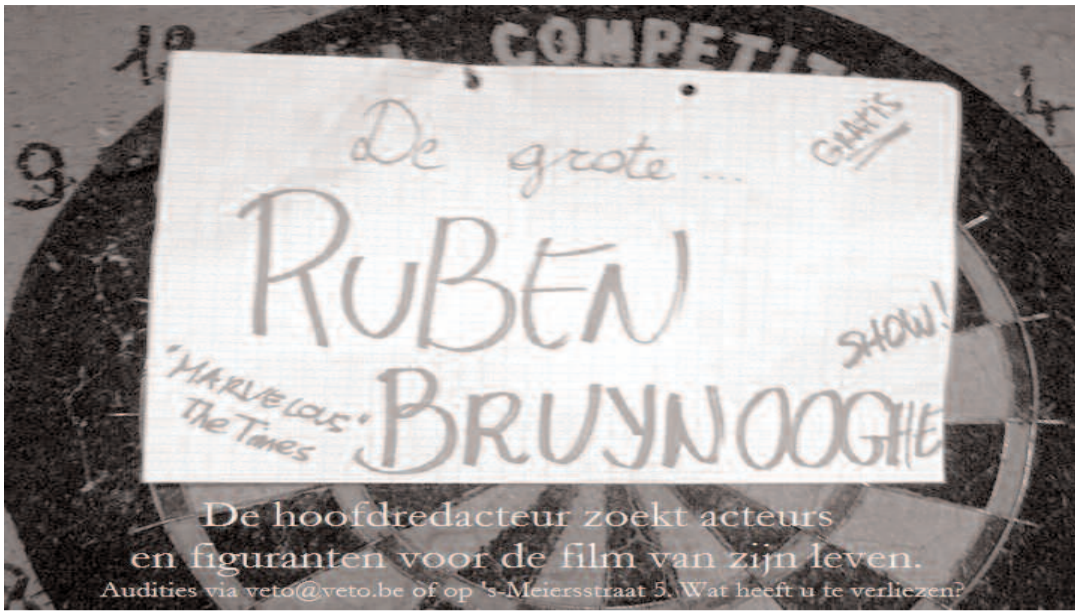
Coplas van La Roza Enfloresce
muziek — om 11u00 in de kapel van
de Romaanse Poort (www.30cc.be)

**Eric Thielemans solo op Jazz op
zondag**
muziek — om 21u00 gratis in
STUKcafé (www.stuk.be)

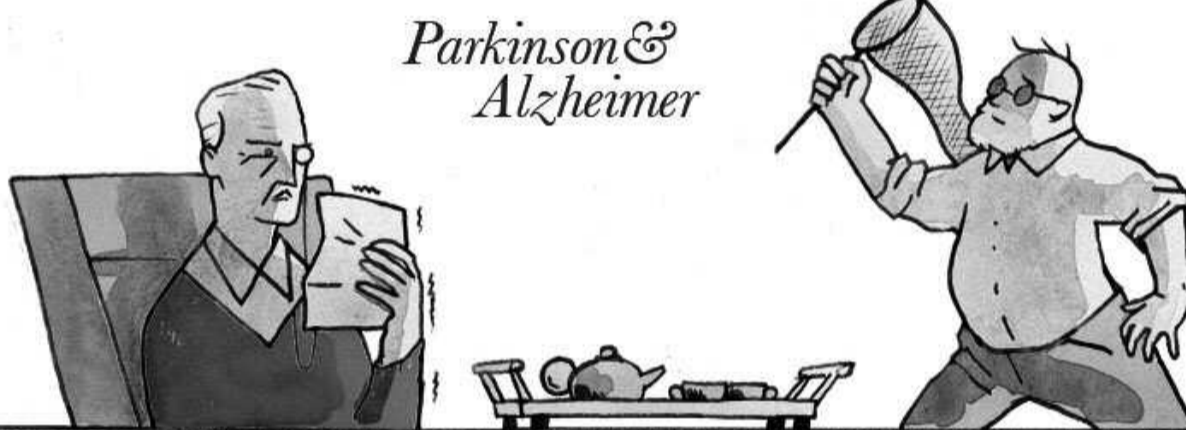
VETO TRAKTEERT!

Maandag acht november -
insiders spreken ook wel over
vandaag - zullen de woeste
rockers van Archie Bronson
Outfit Het Depot aan flarden
rammen. U kan erbij zijn als u
sneller dan een gitaarsolo van
AC/DC mailt naar trakta-
tie@veto.be. Voor oordopjes
moet u zelf maar zorgen.

Graag gedaan!

Peter Moerenhout & Seb C - *Parkinson & Alzheimer*

"LIEFSTE BROER, JE HEBT ER GEEN IDEE VAN HOEZEER HET MIJ VERHEUGT DAT JIJ OP MIJN TWEE KLEINE SCHATTE WILT PASSEN TERWIJL HUN MOEDERTJE EEN TRAGE MAAR ZEKERE GENEZING GENIET. JE ZULT ZIEN, HET ZIJN WERKELIJK TWEE ONGELOFELIJKE LIEVELINGEN."

"MAG IK ER OP AANDRINGEN
DAT ZE OP GEZETTE TIJD
GOED EN GEZOND ETEN."

"ZE ZIJN VEEL BUITEN-
LUCHT GEWOON. LAAT ZE
DUS VOLDOENDE BUITEN."

Dr. Alzheimer! Haal onze
gasten naar beneden en
trek uw laarzen aan! Een
tocht naar het park dringt
zich op!

"IK SLUIT AF MET EEN GERUST
HART EN IN DE WETENSCHAP
DAT MIJN OOGAPPELS..."

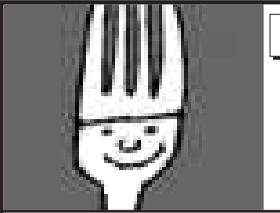

FABIO EN COSMO IN GOEDE
HANDEN VERTOEVEN. VEEL
LIEFS, JE ZUS."

Alzheimer!
Er is haast
mee gemoed!
Wat belet
u?!

Menu van de week in Alma 1-2-3 8-12 November 2010

A1 = alleen Alma 1 A3 = alleen Alma 3
A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

dinsdag

- 4- kazentortellini met spinazie en Mads 4,1
- Stoofvlees Op z'n Vlaams 4,6
- Kalkoensteak met Provençaalse saus **A1+A3** 2,6
- Kipkroketten met sweet thai saus en witloof **A1+A3** 4,6
- koninginnenhapje **A3** 3,5
- Spaghetti Bolognaise **A2+A3** 2,60-3,10
- 1/2 Kip met saus en garnituur

woensdag

- koninginnenhapje **A3** 3,5
- Entrecote uit de Auverge met kruidenboter, slaatje en friet 5
- Vegetarische loempia met currysaus en wokgroenten 3,5
- Hawaiburger met ketchupsaus en piawrijst 2,6
- Ardeens Gebraad met mosterdsaus en peterselieaardappelen 4,6
- Stoofvlees Op z'n Vlaams 4,6
- Spaghetti Bolognaise **A3** 2,60-3,10

donderdag

- Stoofvlees Op z'n Vlaams **A1** 4,6
- Bladerdeeg met geitenkaasmousse, her... **A1** 5
- Boerenworst met gebroken boterbonen **A1** 2,6

Alma 2 en Alma zijn gesloten op 11 november

vrijdag

- Buritto met Aubergines En Rostikos 5,00
- koninginnenhapje **A3** 3,5
- Romig varkenstoofpoofpotje 2,6
- Steak met groenten en Saus **A3** 5,00

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

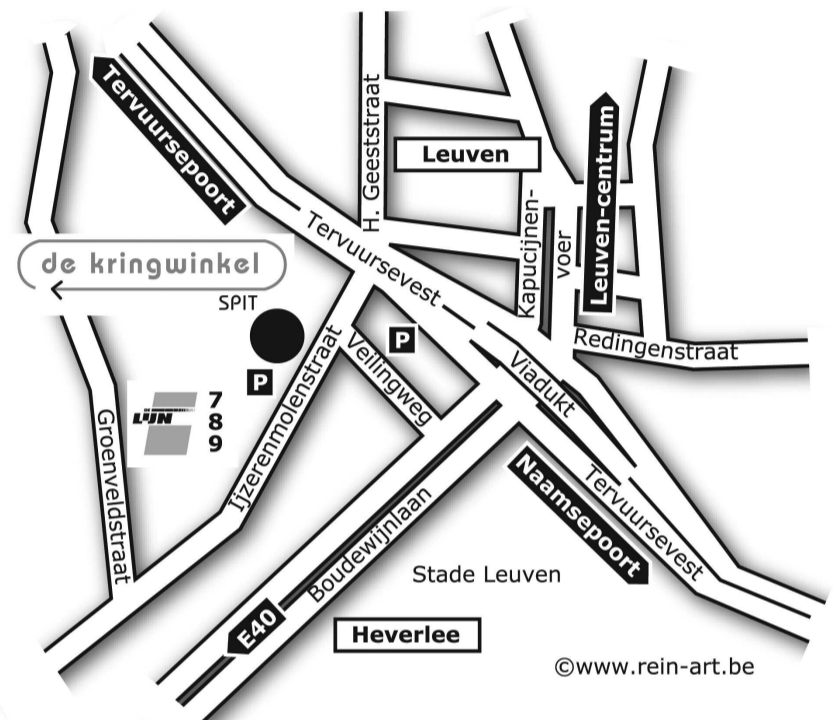
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Omdat u zo braaf bent geweest tijdens de herfstvakantie krijgt u van ons een sudoku.

4		1	3		2			
			1		5	2	6	4
2			7	4	8			
9	4			1			8	
	5				3		7	9
		7		2	9			
		9		5		4	1	
			9			7	2	6
	3	6			4	5		8

Mail de juiste oplossing door naar veto@veto.be en win een leuk petje van de *Campuskrant!*

KULEUGEN

SHOCKING!!! PRIMEUR!!!

Veto heult met Moskou!

Uit gelekte documenten blijkt dat het veelgelezen Leuvense studentenblad *Veto* heult met de Rus. Dat meldden enkele Vlaamse kranten deze week. Dit is zeker geen verrassing voor de lezer die weet heeft van het imago van links vod dat *Veto* sinds jaar en dag meetorst.

De grote beulen van de geschiedenis zoals Jef Stalin en Vlad Lenin worden regelmatig verheerlijkt in het blad. Enkele weken terug werden op de achterpagina nog lovende woorden vuilgemaakt aan de vlek van Gorbatsjov.

Leidt de radicalisering van *Veto* tot botsingen met de K.U.Leuven? Mart De

Boor, vicerektor Internationalisering antwoordt: "Toen we met *Veto* onderhandelden over de evaluatie van het zogenaamde GEBU, probeerde de hoofdredacteur ons te imponeren met veel gebrul en dreigementen. Ik heb toen gewoon teruggebruld. Daarna is het gesprek bijzonder academisch verlopen, zoals het hoort."

Langs andere kant worden de banden van *Veto* met het Kremlin meer dan luidkeels toegejuicht. Houtte Vanjouweghem van Comak Leuven droomt hardop van een mooie toekomst: "Als studenten en arbeiders een nieuw, eeuwigdurend verbond kunnen sluiten dan is

het uit met het kapitalisme. Dat *Veto* constructief samenwerkt met Moskou is een teken van goede wil. Samen zullen we in 2017 het corrupte bewind van tsaar Tobback doen struikelen en vervangen door een sovjetstaat op anarcho-syndicalistische basis.

De hoofdredacteur van *Veto* was niet beschikbaar voor een reactie wegens een studietrip naar de Zwarte Zee. De redactiesecretaris van *Veto* nam zijn telefoon wel op maar brulde enkel incoherente woorden over de protestanten, de bendes van de paap en het nihilisme onze richting uit. Zijn adem stonk naar wodka. Russische wodka.

De Standaard

HOME • ZATERDAG 6 NOVEMBER 2010

Medvedev gebruikt veto tegen omstrede wet

De Russische president Dmitri Medvedev heeft zijn veto gesteld tegen een nieuwe, door het parlement goedgekeurde wet die de vrijheid van betogen aan banden zou leggen. Het besluit van Medvedev is door oppositie en mensenrechtenverenigingen op applaus onthaald.

LEES MEER • LEES LATER •

24

Medvedev gebruikt veto tegen wet op beperken vrijheid van betogen

KULeugen zoekt medewerkers!
Profiel: flauwe plezante & zwanner!
contacteer leugen@veto.be!
Wedden dat ge niet durft?

Paniek bij organisatie

WikiLeaks lekt tekst Groot Dictie der Leuvense studenten

"Hey beste swingers, Op vrijdag 12 november organiseren wij, opnieuw in onze villa in kampenhout, een private sauna - pool party. Het wordt een zedeloze, maar beregoede breugelkermis waarop een StuBru-medewerker een dj-set zal spelen. Naast de gebruikelijke sauna-attributen hebben we tevens een verwarmd binnenzwembad, een buitenjacuzzi, en een mooie grote zolder waar de matrasjes al klaar liggen op een smeugig bed..

Er is, naast ons, en 8 bevriende paren nog plaats voor een pin-upbarbiepop, 2 singel mannen en een koppel .. Dus als je zin hebt in

deze kleinschalige party schrijf je zeker TIJDIG in! Je kan gebruik maken van alle faciliteiten tevens worden er vingerhapjes, belegde broodjes, een milkshakeje en een tiramisu'tje volop door ons voorzien. De drinkwedstrijd zelf zal buitennissige proporties aannemen waarbij de Toer de Franspassage uit "De melaatsheid der dingen" zal verbleken tot flauw geklets van een bejaard mama's-kindje. Wij doen dit enkel voor de fun, dus zonder financiële tegemoetkoming. dit in tegenstelling tot de vele andere prive partys, waarbij steeds geld wordt gevraagd, voor

Indien je echter vrijdag niet kan, de data van de volgende partys: vrijdag 19 november, woensdag 24 november"

ons geen platte commercieel.

Wij vragen wel niveau en een verzorgd voorkomen, kwaliteit primeert bij ons op kwantiteit. Zo vermijden we grapjassen, die hun kat sturen of deelnemers met een mogelijke hepatitis B-besmetting. Nog vragen ???, Drop een mailtje Hope to C.U. soon! Het wordt net een feelgoodfilm in ware Lodewijk XIV-stijl

Ronnie en Sandra

Indien je echter vrijdag niet kan, de data van de volgende partys: vrijdag 19 november, woensdag 24 november"

RUÏNEERT HET

VLAAMS-NATIONALISME

DE LEUVENSE HORECA?

DeMorgen.be

Inbreker Leuvense frituren vlucht en laat sporen na

07/11/10, 14u51

De uitbater van een frituur in Kessel-Lo (Leuven) heeft vrijdag rond middernacht een inbreker betrapt. De dader sloeg op de vlucht en liet een koevoet, een zak en vermoedelijk ook zijn bromfiets achter. Dat meldt de Leuvense politie vandaag.

VERWANT NIEUWS

Bart De Wever doet toch mee aan Slimste Mens

- 07/11/10

Van Hengel: "De Wever moet premier worden"

- 07/11/10

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 06
Maandag 8 november 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Ruben "Roger De Vlaeminck" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:

Geert "Eric De Vlaeminck" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Eline "Ingeborg Marx" Van Eldere, Jelle "Jan Ullrich" Dehaen, Jens "Mario Aerts" Cardinaels, Linde "Johan Museeuw"

Smeets, Pieter "Eddy Merckx" Haeck, Sophie "Leif Hoste" Verreyken & Laurens "Ludo Dierckxsens" Cerulus

Medewerkers:

Cedric "Stijn Devolder" Hauben, Elisabeth "Tom Boonen" De Schutter, Els "Poeske Scherens" Dehaen, Fien "Rik Van Looy" Vuylsteke, Filip "Eddy Planckaert" Tielens, Frank "Jef Planckaert" Pietermaat, Joris "Axel Merckx" Himpens, Lucas "Briek Schotte" De Jong, Margot "Tom Steels" Hollevoet, Marijke "Lucien Van Impe" Van Geel, Michaël "Stanneke Ockers" Cloots, Sarah "Wilfried Peeters" Van Bulck, Xavier "Jan Olieslagers" Vankeirsbulck & Joachim "Miguel Indurain" Beckers

Cartoons:

Peter "Peter Van Petegem" Moerenhout, Seb "Francesco Planckaert" C, Wim "Walter Planckaert" Scharpe & Laurens Cerulus

DTP:

Jens Cardinaels, Ruben Bruynooghe, & Geert Janssen

Eindredactie:

Jens Cardinaels & Geert Janssen

Internet:

www.veto.be & www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Lance Armstrong" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, wielrenners ...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactie-adres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

“VERRAST WORDEN IS BELANGRIJKER DAN VERWACHTINGEN INVULLEN”

“Ik voel me o-zo heppie./zo heppie deze dag/en als je vraagt: wat heppie/als ik eens vragen mag,/dan zeg ik: hoe wat heppie,/wat heppik aan die vraag,/heppie nooit dat heppieje/dat ik hep vandaag?” Tot in de eeuwigheid zouden we het zonder probleem vijftig maal per dag kunnen reciteren. Ja, wij hebben Joke van Leeuwen hoog zitten.

GEERT JANSSEN & LINDE SMEETS |

In museum M loopt tot negen januari een door 30CC opgezette tentoonstelling van haar grafisch werk. Zaterdag speelde ze in de Minnepoort een voorstelling in het kader van Rode Hondfestival. Achteraf schoven wij aan met ons recordertje en ons vragenlijstje.

Veto: Hoe “heppie” bent u vandaag?

Joke van Leeuwen: «Ik heb heel veel plezier gehad dit optreden. Ik had er veel plezier in vandaag. Het klikte goed tussen de zaal en mij. Dat is mooi bij een publiek van driejarigen tot bejaarden. Ik had het gevoel dat er wat gebeurde.»

Veto: We beseften zonet dat we veel boeken van u hebben gelezen zonder te weten dat ze van dezelfde auteur waren.

Van Leeuwen: «Ik heb een erg herkenbare

zie, denk ik wel eens: nu zou ik dat anders doen. Ik heb een zekere professionaliteit gekregen.»

AFWIJZINGSBIEVEN

Veto: Na de academie heeft u *Geschiedenis gestudeerd*. Was het indertijd niet realistisch om professioneel te tekenen en te schrijven?

Van Leeuwen: «Ik heb de academie in Antwerpen en in Brussel gedaan. Het jaar daarna heb ik contact opgenomen met uitgever, maar zonder succes. Men stuurde mij met kluitjes in het riet, zowel in Vlaanderen als in Nederland. Ik begon mijn zelfvertrouwen te verliezen. Ik durfde de brievenbus niet meer te openen uit angst voor afwijzingsbrieven. Om mezelf wat meer ontspannen op te stellen tegenover wat ik wilde bereiken, ben ik gaan

“Als je een eigen stijl hebt, vind je lezers”

stijl. Het besef van wie wat heeft gedaan komt bij kinderen halverwege de lagere school. Er zijn kinderen die heel goed weten hoe ik heet en wat ik schrijf. Ik vind het helemaal niet erg dat sommige lezers niet weten hoe ik heet. Ik ben zelf op een leeftijd gekomen dat ik wel eens namen vergeet (lacht).»

Veto: Heeft u bij het samenstellen van de tentoonstelling in M verschillen opgemerkt tussen uw werk en stijl vroeger en nu?

Van Leeuwen: «Ik vind het eigenlijk niet zo'n groot verschil in stijl. Ik heb wel andere dingen geprobeerd om mezelf uit te dagen, vooral in de materialen. Eerste met pen, dan met acryl en tegenwoordig met de computer, wat in mijn academietijd onmogelijk was. De combinatie met de hand en met de computer levert veel mogelijkheden op, zeker als je tekst en tekening combineert.»

«Ik heb altijd op die manier gedacht. Ik heb ooit een boekje gemaakt *Duizend dingen achter deuren* dat al in de tijd voor de computer die manier van denken had. Je kon onderaan de pagina kiezen waar je verder zou lezen, zoals je nu klikt op het internet. Zo kwam je op verschillende manier dat boek uit of je bleef er in steken, dat kon ook.»

«Ook bij het schrijven is er nu veel meer mogelijk dan vroeger. Typeemachine, wit spul eroverheen (typex, red.) als je een fout had gemaakt of helemaal opnieuw beginnen. Nu word je met Word en dergelijke ongelofelijk bediend. Alinea's weg, nieuwe woorden erbij. Dat gepruts gaat veel makkelijker.»

Veto: Was het leuk om uw oeuvre te doorlopen voor de tentoonstelling?

Van Leeuwen: «De scenografie, de inrichting is van Bob Takes maar ik heb zelf mijn tekeningen bij elkaar gezocht. Die zaten in mappen en laden en ik ben niet zo systematisch. Eerlijk gezegd, heb ik ook dingen niet teruggevonden. Leuk dat meer mensen de kans krijgen mijn werk te zien. Ook dingen die anders niemand ziet, vrij werk en of dingen voor volwassenen.»

Veto: Waren er dingen bij die u liever niet had getoond?

Van Leeuwen: «Wat er hangt, daar sta ik achter. Maar als ik nu mijn eerste boeken

studeren. Ik was geïnteresseerd in geschiedenis vanuit het vertellende. Eenmaal op de universiteit bleek het allemaal kwantitatief te zijn. Maar ik heb de studie wel afgemaakt. In die tijd ben ik in het cabaretcircuit terecht gekomen en heb ik mijn eerste boeken geschreven. Zulke dingen gaan niet vanzelf, je hebt geduld nodig voor het artistieke.»

Veto: Een van uw boeken heet *“Laatste lezers”*...

Van Leeuwen: «Mijn eerste dichtbundel voor volwassenen.»

Veto: Zit u al aan uw laatste lezers of blijven nieuwe generaties uw werk ontdekken?

Van Leeuwen: «Nu spreken veel twintigers mij aan over wat mijn boeken hebben betekend in hun jeugd. Ik merk ook dat er de laatste tien jaar een grotere commercialisering is ontstaan. Dat bepaalde populaire boeken het zicht op andere boeken hebben vertroebeld. Er blijven nieuwe generaties komen. Er zijn er altijd wel weer die zich herkennen in mijn werk. Ik schrijf ook boeken waar de een mee wegloupt maar de ander de humor of springerigheid niet van begrijpt. Als je een eigen stijl hebt, vind je lezers.»

Veto: In 2000 kreeg u de Theo Thijssen-prijs voor uw hele oeuvre. Zijn de laatste tien jaar daar de appendix bij?

Van Leeuwen: «Nee, zo zie ik het niet. Ik blijf bezig. Elke keer dat ik begin, is het blad wit of het scherm leeg. Commercieel gezien kun je beter steeds hetzelfde maken maar verrast worden is belangrijker dan verwachtingen invullen.»

Veto: Zijn de prijzen de mooiste erkenning of de reacties van kinderen?

Van Leeuwen: «Prijzen zijn heel prettig omdat het de winkel draaiende houdt. Het mooiste zijn mensen die mij zeggen: “Jij hebt mij in mijn jeugd anders laten denken. Jij hebt mij doen inzien wat humor en taal kunnen doen.” Dat is de kern, denk ik.»

Veto: Worstelt u met het commerciële aspect van uw werk?

Van Leeuwen: «Ik doe mijn eigen ding. Iets als Geronimo Stilton (*Een populaire jeugdboekenreeks rond de muizenjournalist Geronimo Stilton. Vertaald in meer dan 35 talen. Vorige maand ging de musi-*

XAVIER VANKEERSBULCK

“Ik ben op een leeftijd gekomen dat ik wel eens namen vergeet”

cal in première, red.) zit in een ander commercieel systeem dan ik. Ik doe wat ik vind dat ik moet doen. Maar ik moet er natuurlijk wel van leven. Ik heb nooit een vaste baan gehad.»

Veto: De Boekenbeurs hoort er dus bij?

Van Leeuwen: «Daar zitten we allemaal met onze pen in de aanslag.»

NIEUW WERK

Veto: Vorige week heeft u op *De Nachten opgetreden*. Is dat meegevallen?

Van Leeuwen: «We moesten een dingetje meebrengen van de rommelmarkt en daar een kortverhaal over schrijven.»

Veto: Wat had u meegebracht?

Van Leeuwen: «Een sleutel, een oude sleutel. Met een baard, zoals dat dan heet. Hij zocht nieuw werk omdat de deur er niet meer was.»

Veto: Wordt uw werk voor volwassenen soms onderbelicht?

Van Leeuwen: «Er komt meer en meer aandacht. Mensen steken je graag in een hokje. Ik ben er al een jaar of vijftien mee bezig en het heeft goede respons.»

Veto: Bent u er later mee begonnen omdat er meer *métier* voor nodig was?

Van Leeuwen: «Nee, ik heb altijd al dingen voor volwassenen gedaan, mijn cabaret en zo. Ik ben begonnen met poëzie omdat ik vrijer wilde schrijven. In een periode dat ik in mijn hoofd niet springerig genoeg was

om voor kinderen te schrijven, ben ik voor volwassenen beginnen te schrijven. Ook de mogelijkheden om tekst met tekeningen te combineren heb ik toen verkend.»

Veto: Zit daar een verwantschap met de *graphic novel* in?

Van Leeuwen: «In zekere zin wel maar een *graphic novel* is doorgaans helemaal getekend. In mijn laatste roman komt een oude vrouw voor, die op basis van een foto een gedachte heeft. Die gedachte wordt scherp en weer vager. Dat heb ik als beeld uitgewerkt. Woorden blijven hetzelfde, maar een beeld kan van vaag naar scherp gaan en weer terug.»

Veto: Wat brengt de toekomst voor u?

Van Leeuwen: «Ik zit nu echt op een zoekmoment. Ik ben aan het zoeken naar een idee voor een roman, maar ik wil ook weer iets doen voor hele jonge kinderen. Verder houd ik het wat optredens betreft ietsje rustiger, omdat ik het heel druk heb gehad als stadsdichter van Antwerpen.»

Veto: Hoe beviel uw *stadsdichterschap* u?

Van Leeuwen: «Heel goed. Het was heel druk, maar het was een unieke manier om in de stad achter gesloten deuren te raken. Ik heb toen met Bob Takes de gedichten ook in de stad gebracht. Een gedicht van meer dan een kilometer in de voetgangers-tunnel, dat soort dingen. Een mooie ervaring maar erg zwaar, twee jaar was wel genoeg.»